

Bořetické *listy*

Červenec 2012
Číslo 2

BOŘETICKÉ HODY 5., 6., 7. SRPNA 2012

1. STÁREK – TOMÁŠ BUKOVSKÝ
2. STÁREK – JAN MACHÁČ
3. STÁREK – VOJTĚCH BYSTRICKÝ

1. STÁRKA – LENKA KUBÍKOVÁ
2. STÁRKA – MIROSLAVA GRŮZOVÁ
3. STÁRKA – MICHALA BYSTRICKÁ

Fotogalerie

Pout' 29. 7. 2012

Farní den

Farní den – Vystoupení Břeclavanu

Školení seniorů s výpočetní technikou
podpořil dr. Radim Uzel

Absolventi 5. třídy

Den dětí, 1. a 5. třída

Fotogalerie

Den Země – výsadba stromů

Den Země

Den dětí ve 3. třídě

Divadýlko – 1. třída a MŠ

Druháci

Dopravní výchova 4. třídy

Fotogalerie

Pátáci v Praze

Dopravní výchova v MŠ

Pasování prvňáků

Návštěva MŠ v zemědělském družstvu

Konec školního roku

Sportovní den

Úvodník

Vážení spoluobčané a čtenáři zpravodaje,

vítejte na předhodovém vydání Bořetických listů. Ani se nám nezdá, že ten čas tak rychle běží, a už jsou tady hody. Tradiční a největší svátek v obci, kdy minimálně tři dny hodů prožije svým způsobem snad každá rodina bydlící v obci.

V letošním roce a v tomto vydání BL si připomeneme i dvě kulatá výročí. Je to 790 let o prvním písemném záznamu o obci. Obec se v roce 1222 nazývala „PORATIZ“.

Dalším výročím je 130 let od postavení budovy ZŠ zvané „stará“. Budovu školy postavila obec v roce 1882 z vlastních finančních prostředků. Tato dvě kulatá výročí oslavíme v příštím roce při prvním setkání rodáků z Bořetic, které proběhne ve dnech 26. 7.–28. 7. 2013. Podrobnější informace o tomto setkání budou v dalších číslech BL.

Zatím platí pořád pravidlo, že spousta práce, kterou máme nachystanou v tomto roce udělat, se plánuje termínem do hodů. Rok 2012 je rokem velkých investic do infrastruktury v obci, která na dlouhou dobu změní její vzhled.

První velká investice 3 170 144 Kč (dotace činila 2 100 000 Kč), byla do vozovky (cyklostezky) od kostela kolem Rasovny k vlakovému nádraží. Proč nová asfaltová cesta vede tudy, a ne přes spodní Tálky? Do dvou let se bude za železničním přejezdem, který je ve spodních Tálkách mezi Trkmankou a železniční

trati, budovat ČOV. K této stavbě musí být vybudována vozovka, která unese i provoz těžších vozidel.

Pracovníci obce vybudovali nové chodníky (30 m u zdravotního střediska a 100 m mezi školkou a školou), nově vymalovali obřadní síň, vyčistili od náletů pozemek zvaný „Rasovna“, který v minulosti sloužil jako pohřebiště domácích zvířat. Malé místo pro pochovávaní zvířat chceme na tomto pozemku znovu vyčlenit. Větší část pozemku bude sloužit k odpočinku jako „park“, v kterém budeme postupně, dle finančních prostředků, umísťovat dřevěné sochy v podobách domácích zvířat, která zde byla pochována. Dále se podařilo položit 300 m dlouhý nový asfaltový povrch na cestě do Hliníků.

Po šestiletém vyjednávání se 2. 5. 2012 započalo s největší investiční akcí, rekonstrukcí vozovky v ulici Hlavní „Průtah Bořetice–Kobyli“. Firma Strabag se zavázala, že úsek dlouhý cca 6 km provede za pouhých 65 kalendářních dnů. V úseku přes obec Bořetice byl kufr vozovky vybrán až do hloubky takřka 1 m a navezen nový. Na povrch nového kufru bylo položeno ve třech vrstvách 18 cm asfaltu. Děkuji panu Pospíšilovi a panu Suchánkovi z firmy Strabag za vstřícnost a spolupráci při stavbě nové vozovky. A děkuji také všem pracovníkům, kteří se na stavbě podíleli, pracovali nejen ve dne, ale i o nedělích, svátcích a nocích a stavbu předali v dohodnutém termínu 4. 7. 2012. Děkuji všem občanům za trpělivost a pochopení, které museli snášet při budování tak rozsáhlé akce. Obec bude ještě více než 200 000 Kč investovat do osvětlení zpomalovacích ostrůvků a do zvelebení bezpečnostních pruhů kolem nové vozovky.

Další investiční stavba je velké parkoviště pro autobusy a osobní auta, které pomůže odlehčit zatížení vinných sklepů pod Kraví horou. Dále jsme byli úspěšní při získání dotace na „Snížení energetické nároč-

nosti objektu KD včetně výměny zdroje a vytápění“, a to ve výši 2 840 100 Kč. Na rekonstrukci chodníku kolem kulturního domu jsme získali dotaci 471 000 Kč. Dotaci ve výši 2 000 000 Kč jsme získali na cyklostezku „Bořetice – druhá etapa“. Na dobudování kanalizace v nové ulici „Pod bytovkami“ jsme získali dotaci 300 000 Kč. Byli jsme i úspěšní při podání žádosti o dotace na knihovnu (40 000 Kč), dále jsme získali dotaci na pořízení nového ÚP obce 112 000 Kč. Na výsadbu nového stromořadí vedoucí od stavebnin až po již vysazenou alej Pod Kopcama jsme získali dotaci 300 000 Kč. Jen v jedné žádosti o dotace jsme v letošním roce nebyli úspěšní, a to na dovybavení pro naše hasiče.

Získávat dotace a finanční prostředky na budování obce se nám daří, ale problém je v tom, že každá dotace je podmíněna i finanční spoluúčastí obce, proto z finančních důvodů musíme počet žádostí o dotace omezit.

Letošní rok je ve znamení velkých investic, ale je to i obrovský nápor na obecní rozpočet. Věřím, že se nám s pomocí zastupitelů a vás občanů podaří vše zvládnout.

V obci se pořádá i velký počet kulturních akcí. Kulturní komise pořádala vystoupení divadelního souboru Záhorácké divadlo s představením „Osudy jednoho vinára“, otevřené sklepy „Den vína“ pořádala SSRKH, letecký den pořádal nově založený „Letecký klub Kraví hora“, farníci pořádali „Noc kostelů“ a benefiční koncert se sbírkou na opravu střechy kostela, při kterém bezplatně vystoupil soubor „Břeclavan“ atd. Protože je doba prázdnin a dovolených, přeji všem občanům, samozřejmě i čtenářům, krásné a pohodové prázdniny a taky hezké zážitky z dovolené. Stárkám, stárkům, občanům, rodákům a návštěvníkům obce na hody pak přeji pěkné počasí, překrásné zážitky z našich hodových tradic a nádherných krojů.

Václav Surman, starosta

Členská schůze v Zemědělském družstvu Bořetice

Začátkem července se v družstvu uskutečnila členská schůze, která zhodnotila hospodaření za rok 2011. Bylo konstatováno, že družstvo podobně jako v uplynulých letech vytvořilo zisk.

Družstevníci mimo bilancování dosažených výsledků hospodaření také volili po pětiletém období své zástupce no orgánů družstva. Do

představenstva byli zvoleni dva noví členové a jedna členka a do kontrolní komise družstva také dva noví členové.

Mimo hodnocení uplynulého roku se také hovořilo o roce letošním, který, pokud jde o rostlinnou výrobu, bude zřejmě jedním z nejhorších za posledních několik desítek let. Důvodem jsou špat-

né podmínky v období podzimních prací a velký deficit dešťových srážek. Během zimy napadlo málo sněhu a v jarním období bylo velké sucho. Potom přišly pozdní jarní mrazy a kroupy. Toto vše je důsledkem mimořádně nízkých výnosů počátku letošních žní.

*Jan Kadlec
předseda ZD Bořetice*

Zpráva o činnosti Obecní knihovny

V měsíci květnu proběhly besedy v Obecní knihovně, a to v 1. až 5. ročnících naší základní školy. Děti plnily úkoly související s knihami, luštily křížovky, četly a poslouchaly pohádky. Byly velmi šikovné a odnesly si také sladkou odměnu.

Protože se v knihovně hrají deskové hry, a to každý pátek, uspořádala jsem s manželi Huslíkovými, kteří tento kroužek vedou, první turnaj ve hře Osadníci z katanu. V této jedné z nejoblíbenějších deskových her se 8. května 2012 v Obecní knihovně Bořetice konal turnaj, jehož se zúčastnilo dvacet hráčů ve dvou věkových kategoriích. V mladší kategorii, po pětihodinovém mítinku tvoření cest a stavění osad a nekonečného obchodování, obsadila první místo Danielka Dofková. Ve starší kategorii se po zaslouženém finále nejlépe umístila Anetka Grůzová.

Nejlépe umístění hráči:

Mladší kategorie:

1. Danielka Dofková
2. Martin Huslík
3. Tereška Šnajdrová
4. Petr Mrázek
5. Celestýnka Sedláčková

Starší kategorie:

1. Anetka Grůzová
2. Maruška Langerová
3. Lukáš Čáčík
4. Lenka Grůzová
5. Hanička Glozová

Děti se do hry zapojily s vervou sobě vlastní. Turnaj se jim moc líbil a už se těší na druhý ročník.

V lednu jsem žádala o dotaci na přechod stávajícího knihovniho systému Lanius na novější Clavius, včetně alespoň částečné obnovy PC, podařilo se nám ji v květnu získat, i když ne v původní požadované výši. Na podzim tento projekt zrealizujeme.

Dovezli jsme také řadu pěkných knížek z výměnného fondu Břeclav. Výpůjční doba je stále stejná, založila jsem nové webové stránky knihovny www.knihovnaboretice.webk.cz, na kterých se dozvíte, co se děje v naší knihovně. Akce knihovny a fotografie si můžete prohlédnout na webových stránkách Bořetic. Na podzim plánuji burzu vyřazených knih a časopisů. termín bude upřesněn na webových stránkách obecní knihovny a obce Bořetice. Těším se na Vaši návštěvu

knihovnice Lenka Grůzová

U příležitosti dobudování nové vozovky od Velkých Pavlovic do Kobylí je dobré pohlédnout na historii cest.

VIA VISTA – Cesta je život

Silnice musely být budovány v každé rozvinutější společnosti, byly potřebné pro obchodníky a vojska. Budování těchto spojnic bylo zaznamenáno již v době římské. Technologie budování se prakticky používá i v dnešní době s tím rozdílem, že povrch se natírá asfaltovým potěrem.

Počátkem 19. století navštívil jihomoravskou část země vysoký úředník, který po skončení návštěvy konstatoval, že kraj je zemědělsky úrodný, velmi dobře se daří vinohradům, chybí však jiná příležitost k zaměstnání a kraj postrádá pevné kamenné cesty. V této oblasti se například nenacházel žádný kamenný lom. Roku 1866 byl ve Velkých Pavlovicích italsko-olomouckou společností zbudován cukrovar. Na provoz cukrovaru bylo zapotřebí svázet cukrovou řepu ze širokého okolí, s čímž při deštivém podzimním počasí bývaly problémy. Jak uvádí kronikář J. Petrásěk: „V tom deštivém počasí přejel po mostku na příhoně mnohdy byl velký problém, byl zaznamenán případ, že vůz s cukrovkou se převrhl do potůčka a tažná zvířata byla zamotána do chomoutových popruhů. Než se podařilo volky vyprostit, jeden z nich uhynul.“ Zřejmě na nátlak vedení cukrovaru rozhodlo hejtmanství Olomouc vybudovat tzv. okresní silnici ze Staroviček přes Pavlovice a Bořetice až na Terezín. Po tomto dobudování byla doprava mnohem snazší. Zvláště za podzimních

plískanic, když třeba jeli na Havlovský jarmark do Hustopeč Vrbečáci, kolikrát se stalo, že plný vůz tetiček seděl na rohu u Floriánka bez koní. Čekali, až čtyřmi koňmi vytáhnou první vůz s podobným nákladem navrch ke kříži a potom teprve přijedou zase pro ně, aby je dotáhli domů. Zvláště pod vrcholem cesty se koně i chodci bořili až po kolena. Silnice zde jako nouzová byla pořízena po velkém krupobití roku 1890. Od nádraží ke dvoru v podzimní době, když jen trochu zapršelo, nebylo takových koní v obci, aby vytáhli vzhůru ke dvoru jen 5 q. Silnice zde byla pořízena v roce 1908.

Železnice byla přes Bořetice vybudována v letech 1895 až 1896, byla to velká výhoda pro celý tento kraj. O zbudování spojovací cesty do Němčiček se kronikář J. Petrásek nezmiňuje.

Letošní zbudování nové vozovky je vlastně obnova cesty, která byla vytvořena před 140 lety.

Stanislavové Pazderkové.

Stručně ze Závěrečného účtu obce Bořetice za rok 2011

Plnění příjmů a výdajů za kalendářní rok 2011

Příjmy	Skutečnost	Schválený rozpočet	Rozpočet upravený
daňové příjmy	5 895 924,05	6 126 000,--	6 044 400,--
nedaňové příjmy	7 360 718,36	7 024 000,--	6 381 600,--
kapitálové příjmy	1 247 403,--	510 000,--	1 247 500,--
přijaté dotace	1 608 978,70	495 400,--	1 608 700,--
Příjmy celkem:	16 113 024,11	14 155 400,--	15 282 200,--

Výdaje	Skutečnost	Schválený rozpočet	Rozpočet upravený
běžné výdaje	10 878 878,66	9 767 500,--	10 042 900,--
kapitálové výdaje	4 545 918,47	3 692 500,--	4 545 900,--
Výdaje celkem:	15 424 797,13	13 460 000,--	14 588 800,--

Rozpočet obce Bořetice na rok 2011 byl schválen v paragrafové formě dne 25. 1. 2011 v celkové výši:

daňové příjmy:	11 376 200,--
ostatní příjmy :	2 062 800,--
dotace ze SR:	414 400,--
dotace:	301 000,--
Celkem:	14 154 400,--

- Jedna z největších finančních investic v roce 2011 byla dostavba půdní vestavby ve škole: 1 312 813,54 Kč.
- Vybudování nového dětského hřiště v částce 415 552,-- Kč.
- Budování inženýrských sítí „U Járku“ 508 152,-- Kč.
- Dobudování bezbariérových chodníků 1 462 065,-- Kč.

výdaje:	14 156 000,--
financování:	1 600,--

Majetek Obce Bořetice k 31. 12. 2011

021-Stavby

stav k 1. 1. 2011	60 604 689,35 Kč
stav k 31. 12. 2011	76 642 818,92 Kč

Obec Bořetice zařadila do majetku obce bezbariérové chodníky v obci Bořetice v hodnotě Kč 14 328 755,83; kabely NN v hodnotě 1 221 528,78; půdní vestavbu v budově ZŠ Bořetice č.p. 112 v hodnotě Kč 1 679 682,54. Zrušil se starý skládkový dvůr v hodnotě 96 281,-- Kč. Byly vyřazeny kabely NN v hodnotě Kč 1 221 528,78 z důvodu prodeje (prodejní cena byla stanovena znaleckým posudkem na 302 383,-- Kč). Na účet 021 bylo zařazeno hřiště za č.p. 80 v hodnotě 125 972,20 Kč.

K 31. 12. 2011 má Obec Bořetice tyto rozestavené stavby:

rozhlasová ústředna	145 442,--
protipovodňové opatření	539 000,--
čistička odpadních vod	1 298 528,16
stavební místa „U Járku“	1 280 887,--
veřejné osvětlení	793 832,93
dětské hřiště „U Bytovek“	415 552,--
Celkem	4 473 242,09

Výpis sestavila JUDr. Jana Zemánková

Z jednání zastupitelstva**XI. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konané dne 10. dubna 2012****ZO schválilo:**

Ad 7a) prodej pozemku p.č. st. 127 včetně lisovny na tomto pozemku a pozemku p.č. 2584/77, nově odděleného geometrickým plánem v k.ú. Bořetice za cenu 20,-- Kč za 1 m², st. pl. 127 za cenu 80,-- Kč za 1 m² a listovnu na tomto pozemku za cenu dle znaleckého posudku panu R. F., Bořetice a za podmínky, že uhradí veškeré náklady spojené s převodem, tzn. geometrický plán, znalecký posudek, návrh na vklad, 1 000,-- Kč za sepsání kupní smlouvy a daň z převodu nemovitostí, vznikne-li obci daňová povinnost.

Ad 7b) výkup pozemků p.č. 4488/2 (1 257 m²), k.ú. Bořetice od J. K. a ing. J. M. za cenu 30,-- Kč za 1 m² s tím, že obec uhradí veškeré náklady spojené s převodem nemovitosti včetně daně z převodu nemovitostí. Jedná se o pozemek na vybudování parkoviště pod KH.

Ad 8) znění smlouvy na výkup pozemků od TJ Sokol Bořetice – p.č. 243/22, p.č. st. 415, p.č. 243/19, vše k.ú. Bořetice dle oddělovacího geom. plánu.

Ad 9) příspěvek OPS Remedia Plus Břeclav na péči o nezletilého J. H., Bořetice, ve výši 5 000,-- Kč na základě písemné smlouvy o poskytnutí příspěvku.

Ad 10) výsledek inventarizace za rok 2011.

Ad 11b) rozpočtové opatření Obce Bořetice č. 2/2012 se zvýšením na straně příjmů a výdajů ve výši 101 700,-- Kč.

ZO uložilo:

Ad 12) zpracovat nařízení obce – Tržní řád – předložit ke schválení příštímu jednání zastupitelstva – úkol: starosta a místostarosta, termín: červen 2012.

Ad 12 a) dokončit převod majetku z TJ Sokol Bořetice na Obec Bořetice a řádně uzavřít a podepsat schválenou smlouvu: úkol: starosta, termín: do příštího zasedání ZO.

Ad 12 b) členům rady další jednání ohledně pronájmu části šaten TJ Sokol Bořetice k vybudování ubytování s paní S. P., Bořetice, úkol: starosta, termín: průběžně.

Ad 13) členům rady jednat o uzavření smlouvy o dodávce energie s OPS Best Price Energy, včetně zjištění referencí u obcí, které již na základě smlouvy energie odbírají (Lednice, Velké Bílovice atd.), termín: průběžně.

XII. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konané dne 26. 6. 2012**ZO schválilo:**

Ad 7a) prodej pozemku p.č. st. 973 za cenu 80,-- Kč za 1 m² a části pozemku p.č. 4226/1 v k.ú. Bořetice, za touto parcelou za cenu 20,-- Kč za 1 m² (pozemky před sklepem a mezi sklepy obec neprodává) panu O. Š., Bořetice a za podmínky, že uhradí veškeré náklady spojené s převodem tzn. geometrický plán, znalecký posudek, návrh na vklad, 1 000,-- Kč za sepsání kupní smlouvy a daň z převodu nemovitostí, vznikne-li obci daňová povinnost.

Ad 7b) prodej pozemku p.č. 115/2 o výměře 179 m², v k.ú. Bořetice manželům J. a V. M., Bořetice za cenu 20,-- Kč za 1 m² za podmínky, že uhradí veškeré náklady spojené s převodem, tj. za návrh na vklad, 1 000,-- Kč za sepsání smlouvy a daň z převodu nemovitostí, vznikne-li obci daňová povinnost.

Ad 8a) směnu pozemku p.č. 1132 – trvalý travní porost o výměře 2 341 m², ve vlastnictví obce za pozemek ve ZE p.č. 1369 – původ pozemkový katastr, k.ú. Bořetice, o výměře 3 521 m² ve vlastnictví fy Stapleton-Springer s.r.o. se sídlem Bořetice 476, IČO 27154513. Směna se schvaluje bez finančního vyrovnání. Náklady na směnu ponese oba směnitelé stejným dílem.

Ad 9) výkup části pozemku PK 1634 v k.ú. Bořetice u Hustopečí od paní M. Š., Bořetice, která je užívána jako obecní komunikace vedle novostavby manželů P. a L. K za cenu 80,-- Kč za 1 m² s tím, že veškeré náklady spojené s převodem nemovitosti včetně geometrického plánu, nákladů smlouvy, návrhu na vklad hradí Obec Bořetice.

Ad 10) podání žádosti o bezúplatný převod pozemků a uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků podle zákona č. 95/1999 Sb., na pozemky p.č. 1151/3, p.č. 1151/40, p.č. 1151/41, p.č. 1151/42 v k.ú. Bořetice u Hustopečí s Pozemkovým fondem ČR (zbytek pozemků – stavební místa na Panském).

Ad 12) změnu č. 1 Smlouvy o dílo na provedení územního plánu obce Bořetice s firmou AR projekt s.r.o., Brno a podpis této Změny č. 1 Smlouvy o dílo na provedení územního plánu obce Bořetice.

Ad 13) dodatek č. 1 ke smlouvě č. 0/8/2012 uzavřené se společností Hantály, a.s., Velké Pavlovice a podpis tohoto dodatku.

Ad 14) dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo č. 01/2012, název stavby „Cyklostezky Bořetice – I. etapa“ – se společností Simost, s.r.o. Brno a podpis tohoto dodatku.

Ad 16) Smlouvu o dílo (dobudování objektu č.p. 76 na st. p.č. 936 v k.ú. Bořetice u Hustopečí) se smlouvou o uzavření budoucí nájemní smlouvy s firmou Agritec s.r.o. Hustopeče, Hybešova 14, IČO 46680870 s tím, že smlouva nabude účinnosti v okamžiku přiložení pravomocného stavebního povolení a doložení podrobného rozpočtu stavby, který včetně DPH bude menší než 2 000 000,-- Kč (z důvodu podmínek uvedených v zákonu o zadávání veřejných zakázek).

Ad 17) nařízení Obce Bořetice č. 3/2012, kterým se vydává „Tržní řád“ včetně příloh č. 1 a 2.

Ad 18) zvýšení členského příspěvku Spolku pro obnovu venkova ČR na částku 2 500,-- Kč ročně.

Ad 19) prodloužení splatnosti úvěru u projektu Turistický produkt Modré Hory do 31. 12. 2012 – RČ dotace je CZ.1.11/2.2.00/06.00943.

Ad 20) zhoršený hospodářský výsledek Základní školy a Mateřské školy Bořetice, okres Břeclav, příspěvkové organizace, se sídlem Bořetice č.p. 112 za rok 2011 ve výši – 95 890,94 Kč, a schvaluje, aby zhoršený hospodářský byl uhrazen z příspěvku zřizovatele na provoz PO na rok 2012 (zákon č. 250/2000 Sb.).

Ad 21) závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2011 včetně výsledků auditu takto:

Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2011 vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením s výhradou a přijímá tato nápravná opatření ke zjištěným nedostatkům při přezkoumání hospodaření obce:

- Obecní majetek bude obec pronajímat zásadně po zveřejnění záměru na úřední desce nejméně po dobu 15 dní a schválení pronájmu v Radě obce nebo v Zastupitelstvu obce. Veškeré smlouvy o pronájmu obecního majetku bude zpracovávat zástupce obce, aby nemohlo dojít k pronájmu majetku, který nebyl v záměru zveřejněn a schválen v příslušném orgánu. Úkol: starosta/místostarosta, termín: trvale.
- Obec zajistí zrušení zástavního práva na pozemcích, které vykoupila do majetku obce a které jsou dotčeny zástavním právem ve prospěch fyzických osob. Úkol: starosta/místostarosta, termín: do 31. 12. 2012
- Obec zajistí, aby ve všech uzavřených smluvních vztazích byla uvedena na smlouvách doložka stvr-

zující předchozí zveřejnění záměru, schválení nebo souhlas, a to ve smyslu ustanovení §41 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, kdy podmiňuje-li zákon platnost právního úkonu obce předchozím zveřejněním, schválením nebo souhlasem, opatří se listina osvědčující tento právní úkon doložkou, již bude potvrzeno, že tyto podmínky byly splněny. Doložky budou svým obsahem konkrétní, nikoliv obecným vyjádřením splnění zákonných podmínek a tato doložka musí být v souladu s usnesením příslušného orgánu obce. Úkol: starosta/místostarosta, termín: trvale.

Ad 22) rozpočtové opatření č. 4/2012 se zvýšením na straně příjmů a výdajů ve výši 77 800,-- Kč, částka ve výši 156 000,-- Kč bude přesunuta z §3639 následovně: 36 000,-- Kč na úhradu firmě Milan Veselý Břeclav (neuznatelné náklady na cyklostezku), 66 000,-- Kč na úhradu firmě Musil, Kvasice (neuznatelné náklady na cyklostezku), 54 000,--Kč na úhradu AR Projekt, s.r.o. (územní plán).

Ad 22c) zřízení překlenovacího úvěru u ČS a.s. ve výši 1 200 000,-- Kč na dofinancování polní cesty do Žlebů a na dofinancování dotace na chodníky kolem kulturního domu.

ZO doporučilo:

Ad 15) členským obcí SO Modré hory neprodávat ani nepřevádět práva k ochranným známkám „MODRÉ HORY“ č. 290807 a „MODROHORSKÉ“ č. 290808 v ČR.

Výpis sestavila JUDr. Jana Zemánková

Také užíváte obecní pozemky?

Při provádění inventarizace nemovitého majetku bylo zjištěno, že obec vlastní pozemky, na nichž jsou postaveny stavby ve vlastnictví jiných vlastníků, ať už osob nebo organizací (právnických osob). Dále občané trvale užívají pozemky ve vlastnictví obce bez řádné nájemní smlouvy. Žádáme proto všechny vlastní-

ky, kteří nemají v pořádku vztahy k majetku obce, který trvale užívají (zejména pozemky zastavěné stavbami a oplocené pozemky), aby si vztahy s obcí uspořádali smluvně. Pokud nepřistoupí občané k užívání obecního majetku zodpovědně, bude obec na uživatelích vymáhat nájemné i zpětně, a to za celou dobu do promlčení těchto pohle-

dávek z nájemného. Dejte si svůj majetek do pořádku nejpozději do konce září letošního roku. Po marném uplynutí této lhůty obec zveřejní záměr k prodeji nebo pronájmu těchto pozemků a může se Vám stát, že pozemek pod vaší stavbou si koupí nebo pronajme jiný občan nebo firma.

JUDr. Jana Zemánková

Tenisový klub

Tenisový oddíl TJ Sokol se na valné hromadě 22. dubna 2012 rozhodl přetransformovat na samostatný subjekt Tenisový klub Bořetice 2012. Na ustavující schůzi jsme schválili nové stanovy a zvolili nové orgány. Od 1. května je tedy v Bořeticích nová zájmová organizace, která chce přispět ke sportovnímu vyžití mládeže i dospělých zájemců, a to nejen z naší obce. V současné době máme 30 členů. Ceny pro

nečleny zůstávají stejné jako loni, členský příspěvek je 200,-- Kč na rok, členská permanentka je 1 000,-- na rok, rodinná permanentka je za 2 000,-- na rok (alespoň jedna osoba musí být členem TK). Snažíme se tenis popularizovat a přiblížit jej široké veřejnosti – např. půjčujeme rakety i míčky. Letos jsme uspořádali už dva tradiční velké tenisové turnaje – jarní přesnákový turnaj ve čtyřhrách, jehož vítězem se stali Jara

Springer a Karel Müller, letní turnaj mistrů, v němž se držitelem putovního poháru stal Oldřich Šebesta ml., mladí tenisté uspořádali tenisový turnaj pro mladé, jehož vítězem se stal Tomáš Kasan. Na sobotu 21. července jsme přichystali přátelský turnaj – utkání ve čtyřhrách s tenisovým klubem ze Šternberku.

Rádi bychom ve svých řadách přivítali mladé zájemce o tento sport, protože jak známo, tenisové postoje a údery si osvojíme tím snadněji, čím méně je nám let. Přivítáme samozřejmě i další tenisové nadšence z řad dospělých.

Ing. Petr Machač,

S úsměvem k akcím dokončeným v 1. pololetí

Po nově zrekonstruované silnici přes Bořetice letí stodvacetikilometrovou rychlostí BMW v patách s policejních Superbem. Za vesnicí, v místech, kde voda už nahlodává pravý okraj silnice, konečně zastaví.

„Pane řidiči, za čtvrt hodiny mi v Pavlovicích končí služba. Když mi řeknete výmluvu, kterou jsem ještě neslyšel, pustím vás bez pokuty.“

„Já se jenom spletl. Víte, mě

před dvěma dny utekla manželka s policajtem a já jsem si myslel, že mi ji jede vrátit!“

V červnu, v předposlední hodině češtiny, probírá paní ředitelka s žáky složená slova.

„Děti, složené slovo je třeba sladkokysele nebo černobíle atd.“

Evička čte pod lavicí noviny a najednou se zeptá: „Paní ředitelko, a očividně je také složené slovo, že? Píše se tu, že paní tu kabel-

ku očividně ukradla.“ „Jistě – to znamená zcela jistě, stoprocentně. Utvořte, děti, větu se slovem očividně.“

Hlásí se Frantík: „Brácha si dává do kufru plavky a česko-italský slovník. Očividně pojedje do Itálie k moři.“

„No výborně. A ty, Jakube?“

„Babička leze na zahradě ze křoví a v ruce nese „Financial times“. Jelikož neumí anglicky ani pípnout, byla očividně srát.“

Dvě rady našim zastupitelům do 2. pololetí

První k délce jejich projevů:

Projev má být jako správná minisukně. Dostatečně dlouhý, aby pokryl hlavní body, a dostatečně krátký, aby upozornil na atraktivní místa.

Druhá pro formulaci odpovědi na zamítnuté dotace:

Na závěr nám dovolte dodat, že přes váš negativní postoj jsme přesvědčeni, že nás Bůh miluje všechny stejně. I když ve Vašem případě to těžko chápeme.

Rybářské závody 2012

Letošní závody pro nás začaly menším překvapením, které nám narušilo původní plány. Necelý týden před plánovaným termínem začalo budování cyklostezky a přístupová cesta k rybníku Za Jedličkovým, kde jsme závody plánovali, byla během jednoho dopoledne vyhrnuta a stala se nesjízdnou.

Závody byly proto přesunuty na rybník Pod Hliníkama a některým pořadatelům přibýly na čele vrásky. I když je rybník také kompletně vybaven, tak je tam menší prostor k parkování, nová udírna nebyla vyzkoušena. Tento rybník je známý tím, že jsou dny, kdy tam ryby neberou a rybaření v těchto dnech má stejný efekt, jako když si „nadhodíte“ doma na dvoře do „díštokovej studně“.

Naštěstí svatý Petr, patron rybářů nad námi držel ochrannou ruku a jeho přízeň byla zřejmá už od začátku dětské části dne. Chvilí po zahá-

jení bylo vidět první „prohlé“ pruty a rozhodčí s metry a mincířem (závěsná váha) místy nestíhali měřit, vážit a zapisovat. Nakonec si dětských závodů nejen děti, ale i rodiče dělající dozor užili. Svačinka z „udírny od Feráča“ a malé občerstvení, které bylo poskytnuto zdarma díky našim věrným sponzorům, vydařené slunečné dopoledne příjemně zpestřilo. Navíc po vyhlášení výsledků byly tradičně losovány lístky na občerstvení a každý malý závodník si odnesl nějaký dárek od nás a našich sponzorů. Na těchto rybářských závodech se neplatí startovné, jsou součástí oslav Mezinárodního dne dětí.

Odpolední část, která byla tradičně vyhrazena dospělým, začala pár záběry a pak si ryby po obědě „daly šlofika“. Závody pokračovaly kolem třetí hodiny, kdy se ryby začali probouzet. Rozhodčí opět nestíhali přebíhat od jednoho úlovku k druhému. O tom, kolik

měli práce, si můžete udělat obrázek sami, když uvedu skutečnost, že kromě dravců, cejnů, karasů a ostatních druhů ryb se za celý den ulovilo 68 kaprů.

Největší rybu, která měřila 85 cm, ulovil pan Milan Kobliha z Kobyly a odnesl si cenu za první místo. Bořecké „pány tvorstva“ vypekla naše jediná členka paní Jana Mátlová, která s kaprem o váze 4,5 kg skončila druhá. Dětské závody vyhrál Tomáš Grůza s krásnou štikou dlouhou 75 cm a hned za ním na druhém místě skončil Tadeáš Kacer s kaprem o váze 4,3 kg.

Závěrem bych chtěl poděkovat sponzorům, pořadatelům, rozhodčím a všem ostatním, kteří se podíleli na zdárném průběhu letošních závodů. Věřím, že příští rok se sejdemé minimálně ve stejném počtu. A podle toho jaké máme přírůstky, tak si raději vezměte větší podběrák, silnější šňůry a kbelík s vodou na chlazení navijáků.

Petrův zdar – Karel Zálešák

K čemu vydáváme Bořetické listy

Na zasedání redakční rady jsme se na základě podnětů některých našich občanů zamýšleli nad tím, proč vlastně obec vydává občasník Bořetické listy. Posláním časopisu je informovat naše občany, rodáky a okolní obce a instituce o tom, co se v Bořeticích děje, jak pracují zájmová sdružení v obci, jaký je společenský život u nás, co se děje v místních firmách a organizacích, o významných počinech našich občanů i rodáků. Společenskou kronikou se snažíme přispět k tomu, aby si čtenáři mohli udělat úsudek o demografickém vývoji u nás – jestli nás přibývá, nebo ubývá, jestli naši spoluobčané preferují v osobním životě neformální svazky nebo tradiční manželství, jestli budeme mít dostatek dětí do školy a do školky. Prvotním a základním cílem je informovat občany o budování obce a o tom, za co orgány obce utrácí peníze z obecního rozpočtu, kolik peněz a na co se nám podařilo získat z různých dotačních titulů. V neposlední řadě se snažíme informovat v rámci možností našeho občasníku o tom, co se u nás bude dít v nejbližší době. To vše samozřejmě rádi porovnáme v rámci různých historických souvislostí, ať už

informacemi ze starých kronik nebo vzpomínek pamětníků různých věcí a událostí.

Svým zaměřením Bořetické listy nejsou tedy ani bulvár, kde bychom zveřejňovali různé polopravdy a výmysly včetně fotomontáží, a není to ani občasník faktů a přesných zpráv. Nezveřejňujeme a nebudeme zveřejňovat pomluvy, slovní napadání jednoho člověka druhým, a to bez ohledu na to, jestli se jedná o současné, bývalé nebo budoucí funkcionáře. V různých obdobích a za různých funkcionářů se v obci udělalo spoustu věcí, většinou dobrých a s těmi nejlepšími úmysly, ale žádný funkcionář nebyl a není neomylný a některé počiny, byť se světlými úmysly, bychom nejraději ve výsledku kolem sebe neviděli a neslyšeli o nich. Věřte, že vím, o čem mluvím, pracuji v různých obecních orgánech od roku 1975 a spolupracovala jsem za tu dobu se čtyřmi předsedy MNV a starosty obce. A všichni čtyři, bez ohledu na to, jak se jejich funkce jmenovala a zda byli zvoleni demokraticky či méně demokraticky, své funkce dělali s nejlepšími úmysly a ku prospěchu Bořetic. Tím nás nechci nutit, abychom se navzájem měli všichni rádi a obdivovali

se. Vždyť, jak říká přísloví „Není na světě člověk ten, aby se zalíbil lidem všem“. Chci tím jen říct, že Bořetické listy neslouží a doufám, že ani nebudou nikdy sloužit ke vzájemnému napadání a znevažování práce druhého. Své rozdílné názory na to, jak by měla obec vypadat a kde na to vezmeme peníze, si vyříkejme v rámci zasedání obecního zastupitelstva, rady a komisí, a pokud se týká připomínek občanů, tak i věcnou diskusí se svými zastupiteli. Za redakční radu věřím, že ustanovení tiskového zákona – cituji: „Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění odpovědi. Vydavatel je povinen na žádost této osoby odpověď uveřejnit.“, citace, nebudeme nuceni nikdy v praxi naplnit. Rádi zveřejníme a otiskneme v Bořetických listech vaše příspěvky, které budou uvedené principy ctít a budeme se i nadále snažit eliminovat snahy o zveřejnění článků, v nichž si někdo s někým vyřizuje jakési účty.

Za redakční radu

Multňa

Mladí občané Bořetic dnes možná ani nevědí, kde Multňa v Bořeticích je. A už vůbec nevědí, co tento pojem vyjadřuje. Staří rodáci vědí, že jde o hlavní křižovatku silnic na Vrbici a její bezprostřední okolí. Na Multni byla nejen křižovatka cest, ale křížily se zde i příkopy, které v obci před položením kanalizace všude byly. Proto ve všech čtyřech rozích křižovatky byla zábradlí, aby pocestní jdoucí z hospody, případně ze sklepa, nespadli do hlubokého příkopu.

Na tomto zábradlí také v podvečer sedávala chasa. Houpala nohama a vedla různé disputace a nebo zpívala. Protože seděli proti

sobě, hezky na sebe viděli, rádi se tu scházeli, bylo to nejčastější místo srazů. Občas vzájemné poštuchování vedlo i k měření sil v „za pase“. Zápas se odehrával uprostřed křižovatky za povzbuzování přihlížejících. To se dva kluci chytli kolem pasu (neboli „za pase“) a snažili se jeden druhého povalit na zem. Ale k měření sil používali i různá přetahování. Například se dva přetahovali se zaklíněnými ukazováčky či prostředníčky. Trochu hrozivě vypadalo přetahování za uši. To se dva postavili rozkročmo vedle sebe, palcem a ukazováčkem jedné ruky vzájemně drželi protivníka a pak se přetahovali.

Strýci, kteří se tomuto místu při cestě ze sklepa nemohli vyhnout, byli často potěšeni, že se jich mladí vypytavali, jak to bývalo „indá“. Ale hlavní smysl zájmu mládeže byl, aby jim dali strýc „okošťovat“ víno, které si nesli v sotúrku. Nejednou se stalo, že všechno víno vykošťovali. A tak strýcovi nezbylo nic jiného než se vrátit do sklepa pro nové.

Protože se zde na Multni stékala voda od Kobylí, od hospody a kousek od Pavlovic, mohlo by se zdát, že název multňa vznikl od slova mulda, jak se říká prohlubni. Mohlo by jít i o odvozeninu slova „můl“ neboli jíl. Ve skutečnost však jde asi o slovo odvozené od italského slova

multa neboli česky pokuta. Na toto místo byli dříve svoláváni poddaní k vyslechnutí významných nařízení, ale i k veřejnému odstrašujícímu výkonu tělesných trestů poddaným neboli pokut.

Z novější doby je znám jeden smutný případ, který se váže s Multnou. Tenkrát musel starosta obce

s pravomocí soudní i výkonnou na tomto místě veřejně potrestat kluky, kteří ublížili mladé slovenské sezónní pracovníci statku, bydlící na „bačalandě“ (To byla ubytovna pro baču a jeho lidi). Výprask prý vykonal sám starosta bičem i přesto, že mezi viníky byl i jeho syn. Syn se však cítil nevinný a nato-

lik zahanben, že hanbu neunesl. V noci otevřeným oknem udeřil cihlou do hlavy svého otce, spícího u okna. Starosta potom, jak se říkalo, „krepíroval“, až nakonec na následky zranění zemřel. Protože šlo o rodinnou tragédii, moc se o ní pochopitelně nemluvalo.

Stanislav Pazderka, Bořetice

Hodovní „turkyniska“

Bořetické hody mají narozdíl od okolních obcí jednu zvláštnost, se kterou se v jiných obcích nesetkáte. V úterý, neboli třetí hodovní den, doprovází hodovní průvod skupina „chlapů“ se zelenými kukuřicemi. Zpravidla již i značně vínem unavených. A nikdo si neklade otázku, proč a jak k této tradici došlo. Na otázku turistů jsme pak zaskočení a nevíme, jak jim odpovědět. Takže jak k tomu přišlo?

Narozdíl od okolních obcí byla organizátory hodů v Bořeticích vždy mládež. Neboli chasa, i když v době „reálného socialismu“ zaštiťovaná základní organizací svazu mládeže. Ta však nikdy nedisponovala větším majetkem ani finančními zdroji, tak jako například sportovci tělovýchovných jednot v Pavlovicích, Kobylí nebo na Vrbici, kteří zde již tradičně hody „drží“.

Začátkem srpna také již bylo „staré“ víno zpravidla vypité nebo prodané, a tak „sklepník“ jako čtvrtý stárek měl velké starosti. Stárci měli zpravidla pronajatý obecní sklep nedaleko sóla (dnes je zde provozovna čalounictví), kde si uskladnili víno, které si přinesli ze sklepů svých rodičů. Mezi stárky také bývalo občas dohadování, kdo dal lepší nebo horší víno, jež se smíchalo a bylo pak jen jedno bílé a jedno červené stárkovské víno. Stárkům také pomáhalo JZD, jednak formánkami, ale i darováním určitého množství vína. To ale nestačilo a byla by velká ostuda, kdyby chasa při pomáhání s organizací hodů neměla co pít. Proto si s předstihem stárci dělali višňák, aby byl na hody v tom nej-

lepším „vývojovém stadiu“. Sklepník jako čtvrtý stárek nenosil na hodech fedro. To by mu překáželo při nošení velkého demižonu, do kterého stárci odlévali víno z „juchaček“, které jim neustále dolévali občané z jednotlivých domů při zvaní na hody.

Starí stárci, kteří po zavádce přebírali hodovní starosti, nechtěli hodovat na úkor mladých stárků, a tak se zavedl zvyk, že v úterý ráno jezdily koňské potahy, sklep od sklepu a vinaři „starým“ stárkům dávali po kbelíku nebo putýnce víno do sudů, které vezli na voze. Aby se svoz tohoto vína časově zvládl, jeden kočí začínal v Hliníkách a pokračoval jedním frejdem a druhý začínal v „Zahraničí“ a pokračoval v druhém frejdě.

Stárci byli sice vděční za jakékoliv víno, ale když se to vína nalévá do jednoho sudu, mohlo by se stát, že někdo dál horší víno s tím, že se to ve směsce ztratí. A tak vůz doprovázeli téměř všichni, kteří vína dávali, aby ochutnali vína v ostatních sklepech. A tak byli zárukou, že každý dá jen dobré víno. Kočí Jenda Otáhal zvaný Kaman nebo i Jožka Benda či Franta Dohnálek si vůz pro tuto událost zpravidla i vystrojili zelenými větvemi s krepovými pantlemi. Kluci unavení třídním hodováním již nevypadali nijak vyžehleně a k tomu si ještě uvazovali okolo krku krepové pentle utřené z výzdoby vozu, které na zpoceném těle pouštěly barvu a tak si říkali – nevím proč, červení kanci. Při chůzi po dědině se drželi kolem krku, vzájemně se podpírali a zpívali.

Jeden rok při svážení vína pod

Kravími horami byla na protějším Zajezeří naseta směska na zelené krmení s příměsí právě kvetoucích slunečnic (slunečnice na zrno je v tu dobu již dávno odkvetlá). Když se ty dva povozy setkaly, byli všichni patřičně jako každý rok ovínění. Tondu zvaného Rámus, který si „odskočil vyvenčit“ do lánu krmné směsky, napadlo utrhnout si slunečnici k výzdobě hodovního průvodu. Tento nápad pak následovali i ostatní a nová tradice byla na světě! V příštím roce již od jara mě Tonda Otáhal připomínal, abych nezapomněl nechat naset pro tento účel zase slunečnici. Jenže pak došlo k vytvoření společné živočišné výroby ze sedmi okolních obcí s cílem specializovat jednotlivá hospodářská střediska. A tím z Bořetic zmizely krávy a krmení zelenými směskami skončilo.

V jednom roce se rozkvetlé slunečnice dokonce přivezly ze sousední obce. Ale pak jako východisko z nouze slunečnici nahradila kukuřice. Kukuřici se u nás říká turkyně, asi po zteplilé turecké ženě. V Bulharsku ji říkají carevica (carevna = královna). Z toho je zřejmé, jak si lidé této plodiny vážili. Zasloužila by si proto i při tak velkém svátku jako jsou hody vznešenější pověst, ale jiný důvod nošení kukuřičných stébel o bořetických hodech neznám. Hody „starých“ stárků počínaje zpíváním zavádky se v Bořeticích postupem času staly svátkem mužů, a chlapi tuto část hodů drží sami bez manželek, často se svolením od svých „drahých poloviček“.

Staňa Pazderka, Bořetice

Připravujeme sjezd rodáků

**Obec a kulturní komise připravují na červenec roku 2013
„První sjezd rodáků“.**

**Akce proběhne od pátku 26. do neděle 28. července
2013 s následujícím předběžným
programem:**

Pátek 26. 7. 2013

- setkání rodáků a občanů v kulturním domě
- prohlídka vystavených dokumentů ze života obce, včetně okamžitého zpracování a vyvěšení dokumentů, které přivezou rodáci s sebou (historické fotografie, dokumenty atd. budou po skončení setkání vráceny zpět občanům)

Sobota 27. 7. 2013 – hlavní program

- vystoupení kulturních těles z Bořetic
- pozdrav z družebních Radošovců
- odpolední vystoupení pozvaných umělců i umělců z Bořetic
- promítání sestříhaných záběrů z historie Bořetic v přísálí KD
- pro zájemce jízda kolovým vláčkem po katastru obce

Neděle 28. 7. 2013

- setkání ukončí mše svatá v parku u kostela

Na upřesnění programu se dále pracuje a občané budou informováni mimo jiné ve vánočním a hlavně ve velikonočním vydání Bořetických listů.

K uvedenému datu Obec také připravuje vydání knihy o Bořeticích s pracovním názvem „Bořetice v proměnách času“.

Vyzýváme občany, aby zapůjčili historické dokumenty a fotografie o obci i jejich rodinách, které by mohly být použity při sjezdu rodáků na výzdobu u vchodu do kulturního domu a do přísálí kulturního domu.

Předem děkujeme.

Kravihorci chtějí odškodné

Před 407 lety, v roce 1605 vpadly na Moravu oddíly „Bočkajovců“ rebelující proti Hasburkům. Tehdy se také projevila neschopnost zemské vlády chránit hranice, vytlačit nájezdníky, kteří pak silně poplenili celý jih Moravy. Jejich cílem bylo získat co nejvíce lupy, vraždit, brát zajatce a poté celé území vypálit. Proto se zaměřovali hlavně na kostely, fary a bohatší obyvatele. V té době na jihu Moravy žily početné komunity Novokřtěnců, Habánů nebo také Toufarů, kteří byli vynikající řemeslníci (ovládali na 50 řemesel) a jejichž dílny a domy byly vždy první na řadě. Do Velké historické knihy Huterských bratří, která je něco jako kronika a do které byly zaznamenávány události v této náboženské komunitě nejen na Moravě, ale také po vypuzení roku 1622 do Uher (dnešní Slovensko) a pak jejich odchodu do Ruska a později do Ameriky až do dnešních dnů (jejich potomci byli před pár lety na návštěvě v Bořeticích), bylo k datu 16. července 1605 zaznamenáno: „V tento den spálil nepřítel Bořetice, Kobylí a Podivín spolu s mnoha okolními vesnicemi. Ale tehdy nikdo z našich nebyl zajat kromě čtyř chlapců, kteří byli odvláčeni do ciziny, a jednoho bratra z Podivína a jednoho z Rakvic, kteří byli bídne zavražděni“. Popelem lehl v Bořeticích fara, kostel a celá vyrabovaná ves. Podle ústního podání však obyvatelé snad stačili ukrýt zvony, které dodnes čekají na nalezení. Protestantský farář (obec byla tehdy celá protestantská) uprchl do Pavlovic. Novo-

křtění z Bořetic odešli do Kobylí a později v roce 1622 po vypovězení „za Moravu“ (do Uher) a již nikdy se do Bořetic nevrátili. Novokřtění se u nás věnovali chovu ovcí a svým i panským vinohradům. V té uvedené historické knize je také zápis o jejich vypovězení na několik let do Kobylí proto, že majitelka vsi Bohunka ze Žerotína jim nechtěla zaplatit za odvedenou práci na jejich vinicích a raději je ze vsi vypověděla.

Tomuto výročí se také věnovali na zasedání vlády Kravihorci a chtějí se pokusit žalovat Maďarsko o náhradu škody prostřednictvím sprátelene ČR, která má stále diplomatické styky s Maďarskem. Byly rozdány úkoly na vyčíslení škod z tehdejšího vyplnění obce a újmy na našem vinařství. Novokřtění přišli do obce ze starých vinařských oblastí, pěstování a výrobu vína obohatili o znalosti z těchto zemí. Toto vyplnění vsi nebylo první a ves se musela neustále dosazovat obyvatelstvem z oblastí, kde se víno nepěstovalo. Za pár let vypukla třicetiletá válka a to byl konec našeho vinařství na dlouhou dobu. Když si vyplněná obec, kde bylo při vizitaci v roce 1656 jen sedm osedlých domů, v roce 1653 pořídila pečeť, měla na ní jen symboly polního hospodářství – brány a radlici pluhu. O vinařství ani zmínka. Tato pečeť se stala předlohou znaku obce, včetně španělského štítu, a heraldická komise Parlamentu ČR nám jej v roce 1994 bez problémů schválila.

Václav Petrášek

Heydrichiáda

Před nedávnem celá naše zem vzpomínala nejkrutějšího období v době okupace – 70. výročí atentátu na Reinharda Heydricha v roce 1942, kdy bylo vyhlášeno druhé stanné právo, a to od 27. 5 do 3. 7. 1942. První stanné právo bylo vyhlášeno ihned po jeho nástupu do funkce říšského protektora. V obou stanných právech bylo popraveno na 5 000 Čechů a z toho bylo 21 % příslušníků inteligence – profesori, učitelé právníci, umělci... Již v 90. letech minulého století jsem pátral v kronice naší školy a našel jsem tam údaje o popravených z řad učitelů, kteří učili na naší škole. Pan učitel Šanda tam v hodnocení období protektorátu a přechodu fronty uvádí mimo jiné v zápisu z roku 1945: „Ze zdejší školy byli popraveni za heydrichiády bývalý zdejší učitel Jan Peškař, naposledy ředitel měšťanské

školy v Rajhradě u Brna a učitel Josef Jakob, naposledy odborný učitel v Židlochovicích“. O pár listů dále je do školní kroniky vlepeno úmrtní oznámení tohoto znění:

Zkrušení žalem oznamujeme svým přátelům a všem českým srdcím, že dne 21. června 1942 o 14.04 hod zemřel v Brně ve věku 39 let mučednickou smrtí za vlast náš drahý syn JOSEF JAKOB, učitel v Židlochovicích. Vyrván nelidskými katany z domova od starých rodičů, od milovaných žáků a svých přátel ztratil svůj nadějný život v době nepřátelského běsnění a neslychaného národního útlaku, nedočkav se toužebné svobody. Jménem veškerého příbuzenstva Hynek Jakob, Marie Jakobová (v Židlochovicích v srpnu 1945, rodiče).

O dalším učiteli, který podle pana Šandy v Bořeticích učil, Janu

Peškaři, jsem zatím v kronikách školy nic nenašel. V Rajhradě, kde byl ředitelem měšťanské školy, jsem se dočetl, že se narodil v Kobylí 15. 2. 1892 a byl popraven 14. 6. 1942 v Kounicových kolejích. Zapojil se také do odbojové organizace Obrana národa a pracoval ve funkci spojky a okrskového instruktora. Podílel se na převádění mužů přes Rakousko do Jugoslávie.

V roce 1929 zapsal do kroniky školy tehdejší ředitel nástup Josefa Jakoba k nám toto: „Výnosem okr. škol. výboru v Hustopečích ze dne 26. září 1929 č. 2144 ustanoven na zdejší školu ček. učitelství Josef Jakob. Narodil se v Otnicích, okr. Vyškov dne 15. prosince 1903. Obecnou školu vychodil v Otnicích (6 let). Měšťanskou školu navštěvoval v Brně po tři léta. Studoval na učitelském ústavě v Brně, a to čtyři

roky. Zkoušku dospělosti učitelské vykonal 10. června 1929. Vojenskou službu vykonal u pěšího pluku 39 a má nyní vojenskou hodnost poručík v záloze, dle kmenového listu. Školní službu nastoupil dnem 1. října 1929 na zdejší škole, jako výpomocný učitel. Jest dobrým hudebníkem, zvláště na flétnu“.

Jeho poslední záznam v kronice školy, v ročních seznamech učitelů, je z roku 1934, kdy pravděpodobně odchází do Židlochovic.

Vyhledal jsem si v ročníkové práci Aleše Felnera z gymnázia v Židlochovicích záznam o jeho odbojářské aktivitě, kde je napsáno: „Zapojil se do práce organizace Obrana národa, kterou vedl JUDr. Fr. Čermák.

J. Jakob se stal spojkou mezi touto skupinou a skupinou v Kloboukách u Brna. Tato byla prozrazena a 10.–13. března pozatýkána. Jos. Jakob byl zatčen 8. 5. 1942. 21. června byla skupina souzena stanným soudem. Všichni byli odsouzeni k trestu smrti a v tento den také popraveni v Kounicových kolejích“.

Mimo těchto učitelů byla v době heydrichiády popravena také paní Anna Lipoldová, rozená Hajdová z Brna (pocházela z Bořetic). O ní jsem zjistil, že byla zadržena na ulici v Brně bez občanského průkazu a byla v té době tvrdého teroru vybrána, aby doplnila počet odsouzených a bez soudu popravena. Její dcera, Libuše Lipoldová (ročník 1939),

byla po smrti své matky odvezena do Bořetic a vychovávána paní Gabrielou (?). Chodila se mnou ještě do první třídy a pak se přestěhovala do Brna. Dnes prý žije v Polsku, kam se provdala.

Na posledním zasedání OZ jsem navrhl, aby k tomuto výročí heydrichiády bylo jméno učitele Jakoba na památku vysekáno na pamětní desku jiného totalitního režimu, která je umístěna na „staré škole“. Dnes po vypátrání (OZ mne pověřilo zjistit podrobnosti o J. Jakobovi) dalších popravených navrhuji, aby jim byla pořízena samostatná deska nebo malý pomníček do kraje parku.

Václav Petrásek

Domovinka Panny Marie v Němčičkách nabízí klientům více služeb

Zjistili jsme, že mnoho rodin má problém s dopravou svého příbuzného do Domovinky.

Na vzniklé požadavky reagujeme operativně a snažíme se o to, aby naše služba byla přístupná více klientům. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli rozšířit nabízené služby o odvoz z okolních obcí do zařízení.

Domovinka je určena k dennímu pobytu pro seniory a zdravotně postižené. Klienti mohou navštěvovat Domovinku Panny Marie v době, kdy nechtějí zůstat sami doma, nebo jim to neumožňuje zdravotní stav. Budova i vstup je bezbariérový.

Péče o starého nebo nemocného člověka je náročná po fyzické i psychické stránce, a proto zde mohou najít pomoc i pečující osoby, kterým pomůžeme v péči o jejich blízkého v době, kdy potřebují odpočinek, vyřídit osobní záležitosti nebo chodit do zaměstnání.

Kapacita Domovinky je 15 osob. Z toho je možné využít 8 lůžek k odpolednímu odpočinku. Provozní doba je od

pondělí do pátku od 7.00–17.30.

Senioři zde stráví čas pod dohledem odborného personálu, který jim zajišťuje komplexní péči v zařízení. Pomáháme s osobní hygienou, po celou dobu pobytu zajistíme stravu a je zde možnost využití i aktivizačního programu, kterým si klienti procvičují svalové partie. Pracovnice se snaží podporovat u seniorů rozvoj jemné motoriky formou lepení, stříhání, šití a pletení.

Klienti se zde mohou věnovat četbě knih, denního tisku, sledovat TV, hrát společenské hry nebo jít s pečovatelkou na vycházku. Okolí domovinky je klidné a velmi krásné.

Cena za poskytované úkony je 120 Kč/hod dle skutečně spotřebovaného času. Např.: pokud u nás bude klient od 8.00 do 15.00, stráví zde 7 hodin. Z těchto 7 hodin však skutečně spotřebuje jen 3 hodiny, u kterých bude potřebovat asistenci pečovatelky (př. při hygieně, přípravě jídla, aktivizaci). Za den tedy zaplatí 360 Kč včetně dopravy do zařízení.

Ze života farnosti I

NÁVŠTĚVA SCHÖNSTATTSKÝCH SESTER MARIINÝCH

Sobota 23. června byla hned ze dvou důvodů pro naši farnost významným dnem. Jednak se uskutečnila půl roku pečlivě připravovaná návštěva sester Marie Bernadetty a Marie Alžběty z Rokole u Nového Města nad Metují, které mají v ČR na starosti putovní svatynky, a jednak to byl adorační den farnosti Bořetice, který je pro nás vybrán v rámci brněnské diecéze. Setkání se sestrami se v našem kostele a na faře zúčastnili hosté z celého širokého okolí, nejvzdálenější byli asi z Křepic, ze Žarošic a z Dolních Dunajovic. Dodnes nevím, jak se ta stovka lidí přes uzavřenou hlavní silnici z důvodu opravy a uzavřenou silnici na Němčičky kvůli Agrotec rally ke kostelu vůbec dostala ☺

BŘECLAVAN TANČIL ZDARMA

Už ani nevím, komu se ten nápad s pozváním Břeclavanu zrodil v hlavě, ale šli jsme jej bez otálení proměnit ve skutek. Libor s Luckou byli zrovna na návštěvě u rodičů a na naše pozvání ochotně kývli. Původně toto vystoupení mělo být poděkování všem, kteří přispěli do veřejné sbírky na opravu střechy kostela. Přitom jsme si řekli, že když se podaří vybrat ještě nějaké další peníze, které nám pořád ještě schází, bude to dobré. Ale když přišli s lákavou nabídkou na bezplatné vystoupení v Bořeticích také šermíři z Prahy, kteří sem jezdí za vínem, začali jsme přemýšlet o bohatším programu.

Je to docela fuška, pořád něco nového vymýšlet, a tak jsme postupně přizvali ke spolupráci všechny farníky. A byl z toho farní den. Vlastně jen odpoledne, protože oficiální program začínal až v 17 hodin. Ale, kdo to zná, ví, že příprava začíná několik měsíců předem a čím víc se blíží datum D a hodina H, tím je příprava intenzivnější. Jsem moc ráda, že se zapojili prarodiče a rodiče spolu se svými dětmi, prostě všechny generace.

7. červenec je na samém začátku prázdnin, a i když se děti na prázdniny velice těší, obvykle se ze začátku dost nudí. Udělat něco pro ně byla proto samozřejmost. Maminky hned na prvním setkání na faře vymyslely rovnou 16 různých her. Nakonec z toho byl pestrobarevný mumraj, kdy po celém sále plnili úkoly nejen malí špunti, ale i -náctiletí, -cetiletí a možná by se našel i nějaký -sátiletý. Ráda bych zmínila konkrétně aspoň paní Pazderkovou, která úspěšně splnila 17. disciplínu vymyšlenou pohotově panem Grégrem, když mu na kamezu zazpívala krásnou písničku. Neví se, jestli soutěžil pan starosta, ale pana faráře zachytila ruka pozorného fotografa právě v okamžiku, kdy se procházel po sále na chůdách. Věřím, že se všichni přítomní v tom krásném letním odpoledni dobře bavili.

Šermíři nejen udatně bojovali, ale na úvod seznámili zvědavé obecenstvo například s výbrojím, se způsobem odívání nebo i s bývalým osídlením našich území Kelty. K naší lítosti museli své ozbrojené vystoupení zkrátit poté, co si jeden z nich při pádu vykloubil rameno.

Po zápase, přestože by si potřebovali oddechnout, nemohla být o pauze ani řeč. Děti se na ně totiž sesypaly s nejrůznějšími dotazy, ale hlavně si jich většina chtěla vyzkoušet, co takový meč nebo štít vydrží. Oba šermíři Tomášové jim byli ochotně k dispozici ještě dlouho po zápase.

Břeclavan nám večer v sále kulturního domu předvedl následující skladby: zpěv: V tem širokém poli (Zuzka), Chovala mňa moja mamka (Martin), Na horách, na dolách – Japonské zahrady (Jílek), Ten susedú syn (Zuzka), Ej, zabili, zabili – V širém poli leščina – Štydyry (Jílek) a tanec: Hody nové, Husársky verbuňk, Východ a Kopanice. Klobouk dolů před jejich hudebním a pěveckým provedením i temperamentem tanečnicků. Ženy, které u nás oblékají děvčata, se svěřily, že byly u vytržení také z jejich superrychlého převlékání krojů. Za vaše vystoupení, milý Břeclavane, díky, díky, díky.

Poděkování patří i všem dárcům a pak těm, kteří přece jen víc pracovali, než si užívali zábavy. Byli jste všichni úžasní!

Marie Michalová

Turnaj v tenise o pohár předsedy tenisového klubu Letní turnaj mistrů 2012

Již podruhé s novým názvem („Letní turnaj mistrů“) a celkově po šesté, pořádal nově založený tenisový klub Bořetice turnaj ve dvouhrách. Letošní ročník se odehrál v sobotu 7. července. Loňská kvalita turnaje zůstala, i když pár hráčů odřeklo svou účast z různých důvodů (operace kolena, odjezd na dovolenou atd.). Tentokrát k nám bylo počasí až moc příznivé a kruté zároveň, bezvětří a velké vedro na turnaji ještě nebylo. Systém turnaje se ani letos nezměnil, hráči byli rozlosováni do čtyř skupin po čtyřech hráčích. Loňští semifinalisté, Olin Šebesta, Milan Herůfek, Ivo Galousek (loňský vítěz) a Jirka Chytil, byli do skupin nasazeni. Nejvyrovnanější byla letos skupina „B“, ve které byli domácí hráči, Milan Herůfek a Zdeněk Tomek, dále pak Roman Pláteník z V. Pavlovic a Roman Svobodný z Popic. O druhém postupujícím ze skupiny se rozhodovalo až v posledním zápase, kdy Milan Herůfek porazil Zdenka Tomka 6 : 3 a doplnil Romana Svobodného, který postoupil z prvního místa. Ve sku-

pině „A“, „C“ a „D“ bylo o postupujících rozhodnuto již po dvou odehraných kolech ve skupinách.

Do vyřazovacích bojů již ale nenastoupil loňský vítěz Ivo Galousek, který se vrátil z dovolené, z důvodu velkého vedra a únavy (aktivní dovolená na kolech). Místo něho postoupil Petr Machač ze třetího místa. Ve vyřazovacích zápasech si soupeři opět nic nedarovali, bojovalo se o každý míček. Bylo to i vinou velkého vedra. Do finále nakonec postoupil Olin Šebesta z Břeclavi a Roman Svobodný z Popic. Po odehraných zápasech byl ve finále mírným favoritem nováček turnaje Roman Svobodný. Po herně výborném utkání, kterému nechyběly krásné výměny a napětí, měl nakonec více sil Olin Šebesta, který zvítězil poměrem 6 : 2. Za vítězství v turnaji si odnesl putovní pohár, který mu předal v zastoupení předsedy tenisového klubu Milan Herůfek.

Turnaj se opět po všech stránkách vydařil, tentokrát bylo až moc velké vedro. Všem, kteří se zasloužili

o pořádání turnaje, patří velké poděkování. Škoda, že přišlo málo příznivců tenisu. Snad zase příště. Po turnaji ještě pár hráčů zavítalo do místního pohostinství U Linhů, kde se rozebíral nejen odehraný turnaj, ale také prohra našich děvčat (Hradecké a Hlaváčkové) ve finále čtyřhry žen ve Wimbledonu. Již teď jste všichni srdečně zváni na další ročník „Letního turnaje mistrů“. Z důvodu letošního velkého vedra a také, že se turnaje převážně zúčastní seniorští hráči (nad 35 let), pořadatelé pro příští ročník možná představí nový herní systém turnaje. O dobrou náladu a občerstvení pro hráče a přítomné diváky, se tradičně staral Mirek Grůza.

Milan Herůfek

Myslivecké sdružení Bořetice

Po zimě se členové mysliveckého sdružení věnovali běžným věcem, které se na jaře opakují každý rok. Tzn. vyčištění krmných zařízení, zajištění zásobování vodou a minerální výživou, udržování vybraných přístupových cest průklestem a mulčováním. Kromě uvedených věcí byla letos věnována pozornost také opravám a tvorbě nových posedových zařízení.

V Zázmoníkách došlo v průběhu minulých let k poškození umístěného posedu. Stalo se tak v důsledku působení povětrnosti a času. Toto lovecké a pozorovací zařízení bylo již notně zchátralé a navíc nestabilní, takže se dalo používat jen s velkými obtížemi. Po provedené opravě by mělo ještě pár roků posloužit svému účelu viz foto.

Mimo zprovoznění tohoto velkého posedu zvaného „kazatelna“ bylo postaveno ještě pět menších přenosných posedových žebříků. Jedná se o zcela nově postavená zařízení, která jsou sice menší, ale mají tu výhodu, že jsou lehká a skladná, a proto se dají přemísťovat v případě potřeby na různá místa viz foto.

Myslivci nezapomněli v jarních měsících ani na krajinu, jejíž jsme všichni nedílnou součástí. V jedné z vymletých zmolí v trati Veselé docházelo po dlouhá léta

k vytváření černé skládky z různého nepořádku, odpadu a nepotřebného železa. Tato rokle byla v rámci možností vyčištěna a uvedena do stavu přírodě bližšího. Množství zde navezeného materiálu zdokumentujeme aspoň na jednom údaji: z tohoto jediného

místa bylo vyvezeno na 500 kg starého železa.

Takže jeden prostor v našem okolí se vyčistit podařilo. Bohužel takových míst je kolem nás velká spousta a k velkému údivu vznikají dokonce stále nová. Stále se v přírodě objevují nové černé

sklárky a místa plná odpadků, která někdo vytvořil, ale již „zapomněl“ po sobě uklidit. Pokud si uvědomíme, že např. sběrný dvůr je v obci otevřen 3krát do týdne, těžko se hledá odpověď na to, proč tomu tak je.

Dalším počinem v péči o krajinu bylo vysazování stromků viz foto. V časném jarním období jsme vysadili vrby v místech vhodných pro jejich růst,

tzn. vždy v blízkosti vody. Vrby jsou totiž velice vhodné stromy pro založení různých zelených pásů a remízků v místech, která dosud ležela ladem z důvodu špatného přístupu či zamokření. Jejich předností je, že jsou celkem vitální a snadno se ujímají. Jsou to rychle rostoucí stromy, které již po několika málo letech jsou schopny plnit svoje poslání. V bezlesé krajině poskytují zvěři

úkryt, částečně potravu a včelám první jarní pastvu. Navíc svojí přítomností intenzivně zemědělsky využívanou krajinu zpestří, ozelení a ochrání před erozí.

Pokud by tedy někdo uvažoval o tom, co by mohl pro přírodu sám udělat, vysazení zastřiženého (popř. i zakořeněného) vrbového proutku by mohlo být jedním z mnoha dobrých nápadů.

Mgr. Radim Šebesta

Okénko mladého myslivce

Každé zvíře zařaď do správné skupiny (do každé skupiny patří právě dvě zvířata):

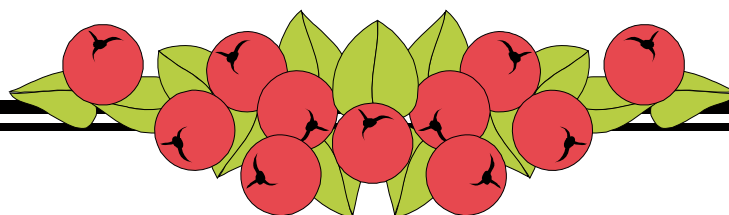
medvěd, ropucha, veverka, jelen, zmije, strakapoud, srnec, roháč obecný, káně, rys, myš, ještěrka, skokan, moucha

šelmy: _____
 hlodavci: _____
 sudokopytníci: _____
 ptáci: _____
 plazi: _____
 obojživelníci: _____
 hmyz: _____

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

paní Drahomíra Springerová, Bořetice	za	1 000,-- Kč
pan Jiří Uher, Uherčice	za	200,-- Kč
paní Ludmila Procházková, Praha	za	200,-- Kč
manželé Chrástkovi, Tvrdonice	za	500,-- Kč
paní Marie Kulatá, Šternberk	za	200,-- Kč
manželé Martina a Tomáš Langerovi, Bořetice	za	500,-- Kč
pan Oldřich Jedlička, Brod nad Dyjí	za	400,-- Kč
pan Jaroslav Novák, Bořetice	za	200,-- Kč
paní Marie Vyhňáková, Blučina	za	300,-- Kč
pan Jindřich Dundálek, Brno	za	400,-- Kč
paní Marie Kuchyňková, Bořetice	za	100,-- Kč
paní Ing. Svatava Padalíková, Moravský Krumlov	za	5 000,-- Kč
paní Marie Dráždilová, Bořitov	za	1 000,-- Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Kulinářské okénko

Třívrstvá buchta

Tmavé těsto: 30 dkg polohrubé mouky, 10 dkg másla (rozpustit), 10 dkg cukru krupice, 5 lžic studené vody, 1 vejce, 3 lžice kakaa, 1/2 prášku do pečiva.

Druhá vrstva: 50 dkg tvarohu ve vaničce, 13 dkg moučkového cukru, 2 žoutky.

Třetí vrstva: 20 dkg cukru krupice, 25 dkg polohrubé mouky, 1/2 prášku do pečiva, 1/2 skleničky oleje, 6 lžic studené vody, 3 vejce a 2 zbylé bílky.

Postup přípravy:

Tmavé těsto: všechny suroviny dáme do mísy, ručně vypracujeme těsto a rukama navlhčenými studenou vodou urovnáme na vysoký plech 30 × 40 cm, vyložený pečicím papírem.

Tvarohy s cukrem a žoutky krátce sešleháme a nalijeme na těsto.

Všechny suroviny na třetí vrstvu dáme do mísy a krátce sešleháme. Nalijeme na tvaroh a pečeme na 180 °C 30 minut.

Nudle s cuketou a šunkou

Suroviny: 1 cuketa, 20 g másla, 1 větší cibule, 250 ml šlehačky, 400 g širokých bílých nudlí, špetka bílého mletého pepře, trojúhelníček taveného sýra, 20 g hladké mouky, 200 g šunky, 100 g nivy.

Postup přípravy:

Cuketu očistíme a nakrájíme na kostičky, oloupanou cibuli nakrájíme najemno, šunku nakrájíme na proužky – 10 minut podusíme na másle, zahustíme jíškou, krátce povaříme, zalijeme smetanou a ještě asi 3 minuty dusíme. Nudle asi 10 minut vaříme v osolené vodě, pak je scedíme a dáme okapat. Mezitím přidáme do omáčky sýry, necháme je rozpustit, osolíme a opeříme. Nudle s omáčkou ihned podáváme.

DOBROU CHUŤ

Pozvánka

Zveme všechny příznivce pěkné moravské písničky na předhodové zpívání, které se uskuteční již tradičně v sobotu **4. srpna 2012 ve 20 hodin** na sóle u kulturního domu.

V programu vystoupí mužácké sbory: Svodničan z Bořetic, ze Žabčic, z Dolních Dunajovic a ženský sbor z Dolních Dunajovic.

K tanci a poslechu hraje cimbálová muzika z Mistřína.

Vstupné dobrovolné.

Občerstvení zajistí letošní stárci a stárky.

Přijďte si odpočinout při pěkné písničce od předhodového shonu, pozvěte své přátele k posezení při skleničce dobrého vína a v příjemné atmosféře.

Srdečně zvou pořadatelé – kulturní komise obce a mužácký sbor Svodničan z Bořetic.

Do Kdousova přiletěli ufouni!

V sobotu 14. července po cestě na tábor proběhl telefonát s paní správcovou naší budovy o tom, že v okolí Kdousova byly spatřeny podivné jevy.

Všechny děti byly ještě v sobotu rozděleny do čtyř skupin a podle vlastních nápadů si vymyslely názvy družstev: červení – Papriky, žlutí – Bleskouni, modří – Žraloci a zelení – Skokani, nakreslily vlajky a dostaly rozlišovací šátky. Při večerním nástupu pak s vyděšeným výrazem přiběhli dva vedoucí s informací, že zahlédli na louce přistávat UFO a v jeho blízkosti nějaké neznámé tvory.

Hned první den přišla dětem zpráva od těchto cizích bytostí. Byla to jen směsice čísel, a tak ji museli rozluštit, aby zjistily, jaké mají tyto tvorové požadavky. Po vyřešení se ukázalo, že nás budou celý týden zkoušet a prohledávat naši Zemi, aby zjistili, zda je vhodná pro jejich druh.

Celý týden jsme hráli spousty her a utkali se v mnoha soutěžích. Naštěstí se našel jeden hodný pomocník – Ufí, který dětem pomáhal a radil naší řečí, jak na jeho

sourozence z vesmíru vyzrát. Děti sbíraly mimozemskou DNA, byla zkontrolována síla radioaktivity, zachránily a vyplatily kuchaře, kterého nám na jeden den unesli ufouni ke zkoumání, a dokonce jsme při stezce odvahy zahlédli létající talíř. Při hře Náhoda si děti vyzkoušely, jak je těžké hodit kostkou každé číslo pouze jednou, při Šípkované plnily mladší děti úkoly od svých starších spoluhráčů a ve čtvrtek se všichni přestrojili do kostýmů. Vedoucí v tematických kostýmech ufounků a děti jako šmoulové, čarodějnice, víly, baletky, zvířátka, miminka a mnohé další prošli střed Kdousova a večer si užili diskotéku. V pátek proběhla závěrečná bitva, kdy cizí bytosti rozhodly, že Země pro ně není nejvhodnější a chtěli unést alespoň jedno družstvo na svoji zem. Síly všech družstev však byly vyrovnané, a tak jsme nakonec všichni zůstali na Zemi.

I když nám počasí nepřálo tolik jako vloni, zažili jsme spoustu zábavy a ani při dešti jsme se nenuдили.

Anna Holásková

Kulturní komise obce Bořetice, SDH Bořetice a Svobodná spolková republika Kraví hora Bořetice Vás všechny srdečně zvou na

12. ročník BĚHU ZA BOŘETICKÝM BURČÁKEM, BĚHU BOŘETICEMI A MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY VETERÁNŮ V SILNIČNÍM BĚHU,

které se konají v sobotu 13. října 2012.

Start nejmenších špuntů je ve 14:00 hodin na sóle u kulturního domu. Start hlavního závodu je v 15:45 hodin.

Občerstvení a pěkné dárky všem účastníkům zajištěny.

Recept hotelu Kraví hora

Grilovaný steak z hovězího roštěnce s chřestem a grilovanou zeleninou

- z očištěného hovězího roštěnce nakrájíme cca 2 cm vysoké plátky (200 g)
- velmi zlehka naklepeme a opeříme (nesolit, osolí se až hotový steak).

Na restovanou zeleninu použijeme nejlépe papriku, cuketu, lilek, cibuli a žampiony – množství dle vlastní úvahy:

- zeleninu nakrájíme na velké kusy a zprudka grilujeme
- změklou ugrilovanou zeleninu dáme do mísy, zakápneme olivovým olejem, osolíme a opeříme
- zprudka ugrilujeme hovězí steaky (cca 2–3 minuty z jedné i druhé strany)
- a před podáváním necháme asi 5 minut odležet
- současně s masem grilujeme i chřest (3 ks), který jsme zabalili do slaniny

Zeleninu klademe společně s masem na talíř a podáváme s pečivem.

Dobrou chuť Vám přeje šéfkuchař hotelu Kraví hora Zdeněk Salajka

Hotel Kraví hora Bořetice

ubytování pro 72 osob ve 34 pokojích

restaurace GOURMET s moderní gastronomií

hotelová restaurace s domácí kuchyní a

s nabídkou až 9 odrůd rozlévaných vín

pro děti 50% SLEVA na vybrané nealko nápoje

31.8. AKCE – PRÁZDNINOVÉ LOUČENÍ

Šermířské a taneční vystoupení, ohnivá show

segway, petangue, letecké modely, opékání špekáčků

a mnoho dalšího.... **VSTUP ZDARMA**

vinný sklep a degustační sklep

moderní konferenční sál a školící místnosti

wellness centrum, masáže a zábaly

půjčovna a úschovna kol

půjčovna SEGWAY vozíčků od 80,-

půjčovna skútrů a AQUAZORBINGU

Telefon: 519 430 090 nebo 776 583 276

hotel@kravihora.cz www.kravihora.cz

Na Vaši návštěvu se těší zaměstnanci hotelu.

Ze života farnosti II

NOC KOSTELŮ 2012

V pátek 1. 6. 2012 se naše farnost poprvé zapojila do celostátního projektu Noc kostelů a rovnou ho spojila s benefičním koncertem kapely Žalman a spol. Na všech pořadatelích bylo vidět, že už nám asi trochu chybí éra AnnaFestů, kdy se celá naše farnost ponořila do tvořivého chaosu a společnými silami připravovala program pro všechny, kteří se k nám přijeli podívat. Možná proto jsme si celé odpoledne náramně užívali a vůbec nám nevadilo ani nevyzpytatelné počasí, které celý den hrozilo víchrem a deštěm. Na Noc kostelů jsme se připravovali dlouho a s vervou se do příprav pustila především farníčata, která se i během akce vžila do role pořadatelů a byla ochotná pomoc se vším, co bylo potřeba – od přenesení pingpongových stolů do parku, přes tanečky během koncertu Žalmana, které vytvořily v kostele parádní

atmosféru, až po noční adoraci, kdy už nám všem padaly hlavy únavou.

I když se celá akce vydařila a dorazilo k nám spousta lidí z blízkého i dalekého okolí, přesto nejednoho pořadatele zarazilo, jak málo se přišlo podívat místních. A nejednoho z nás napadla otázka – kdyby nebyl součástí Noci kostelů koncert Žalmana, dorazil by vůbec někdo?

Po sedmé hodině večer se celý areál kolem kostela začal plnit auty skalních fanoušků i zvědavců na Žalmana a podle chování většiny z nich bylo na první pohled jasné, že jsou v kostele poprvé. Cestou se možná na chvíli zastavili ve stanech s výstavou knih a ornátů, podívali se na věž a vyslechli si něco o historii našeho kostela. A je to tak správně, vždyť právě pro takové je určena Noc kostelů.

I když jejich hlavním motivem příjezdu byl Žalman, možné se přece

jenom něco málo dozvěděli i o naší víře. Děkujeme vám všem, kteří jste obětovali svůj volný čas a ochotně toto krásné odpoledne připravili – babičkám za vynikající buchty a pomazánky, vinařům za vína, obci Bořetice za zapůjčení stanů, otci Josefu Zouharovi a našemu jáhnu Františkovi za přípravu mše svaté a adorace, paní Lence Grůzové za přednášku o historii kostela, obsluhujícím ve stanech a průvodcům na věži, hasičům za program pro děti, schole Deo Gratias za vedení noční adorace, našim farníčatům za zpěv a všeobecnou pomoc a vám všem, kteří jste se akce zúčastnili. Výtěžek, který je určen na opravy střechy, činí 20 000 Kč. Děkujeme.

Krásná pokladnička ve tvaru našeho kostela, kterou vyrobily naše děti, zůstane i nadále v našem kostele a můžete do ní dál vřazovat své další příspěvky.

POUŤ SENIORŮ 2012

Ve středu 27. 6. 2012 pozval otec Ondřej všechny babičky a dědečky na další Pouť seniorů, tentokrát do Olomouce a na Svatý Kopeček. Opět jsme si užili krásný den... Naše pouť začala v 8 hodin ráno, kdy nás do svého korábu naložil náš spolehlivý dopravce, pan Josef Otáhal z Kobylí. Náš cíl byl jasný – překrásné město Olomouc a ještě krásnější poutní místo Svatý Kopeček.

48 osob – tolik se nás do autobusu tak tak vešlo. Cestou nás trochu zaskočila kolona na dálnici, která se ale jako zázrakem pohnula vpřed v momentě, kdy se babičky začaly modlit radostný růženec. Skvělá rada pro všechny řidiče – když uvíznete v koloně, začněte se modlit! :-)

Po příjezdu do Olomouce jsme nejdříve zavítali do katedrály sv. Václava, kde jsme společně slavili mši svatou přímo v hlavním presbytáři. A zcela spontánně se k nám přidávali i okolo stojící a fotící turisté. Podívali jsme se do krypty pod katedrálou i do krypty pod kryptou, viděli jsme kapli s ostatky svatého otce Jana Pavla II., prohlédli si kated-

rálu a vyslechli si něco z historie od našeho průvodce, pana Kučery. Z katedrály jsme zamířili přímo do kaple sv. Anny, kde jsme se pomodlili litanie ke sv. Anně za naše farnosti. Oběd jsme měli připravený v útulné restauraci přímo naproti Arcibiskupského paláce. Dali jsme si pořádně do nosu. :-)

Po obědě na nás čekaly sestry Michaela a Karolína z Kongregace Milosrdných sester Nejsvětějšího kříže, které nás zavedly do kaple Narození Pána Ježíše v Arcibiskupském paláci. Zde jsme se společně pomodlili Korunku k dítěti Ježíš. Po modlitbě nás sestřičky zavedly do Andělského sálu, kde jsme se dozvěděli něco o kongregaci a jejím poslání. Na svatém Kopečku nás čekal otec Klement, který nás provedl bazilikou, povyprávěl zajímavou historii a odvedl do ambitu, kde jsme se pomodlili křížovou cestu za naše rodiny a děti. Celý den jsme pak zakončili ve stánku se zmrzlinou a zákusky, což bylo asi to nejpříjemnější zakončení krásného dne. Necháme se překvapit, kam nás otec Ondřej vyveze příští rok... :-)

FARNÍ TÁBOR VE STAŘEČI U TŘEBÍČE

Naše farníčata letos opět vyrazila na další tábor do Stařeče u Třebíče. Jak tábor probíhal a jak jej vnímala jedna z aktivních tábornic – Maruška Lanžerová, to si přečtete dále...

V sobotu 30. června v sobotu jsme v 9 hodin vyrazily na tábor. Vedoucí

Veronika Nováková, paní kuchařka Jitka z Kobylí a já (Maruška). Dojely jsme tam jako třetí. Už tam byli Nováci a Mrázci. A potom tam přijížděli postupně ostatní děti. No a jak jsme tam byli všichni, tak jsme se šli ubytovat na pokoje. Já jsem byla na poko-

ji s holkama a kluci měli taky svůj pokoj. Bylo to tam super, hráli jsme hry a každý den jsme se museli naučit nějaké heslo dne. A vždycky se ho všichni naučili.

Celým táborem nás provázeli hrdinové ze Soluně, neboli Cyril

a Metoděj.

Navštívili jsme také město Třebíč, kam jsme šli ve středu. V Třebíči jsme měli rozchod na náměstí, kde jsme si

mohli něco koupit. No a týden uběhl jak voda a už byl konec týdne a muse-li jsme jet domů. Ale na tento tábor budu velmi vzpomínat.

Fotky a videa ze všech akcí najdete na farním webu www.bořetice-farnost.cz.

Veronika Nováková

Vítejte mezi námi:

duben

Tomáš Jelínek
Ondřej Hempl

květen

František Babáček

červen

Tereza Hemplová

červenec

Nikola Secká

Matěj Kocourek

Sňatek uzavřeli:

březen

Pavla Jakobová – Luděk Jambor

duben

Martina Blažejová – Tomáš Langer

červen

Jana Šebestová – Josef Vala

Jubilanti:

Jubilanti 70 let:

květen

Miloslava Bártová

červen

Ludmila Hanáčková

Marie Pazderková

červenec

Anna Hlavňovská

srpen

Vlastimír Kyncl

Jan Pazderka

Jarmila Nováková

Václav Švanda

Jubilanti 75 let:

červen

Ludmila Plecáková

červenec

Anna Herůfková

Jubilanti 80 let:

srpen

Marie Kočářková

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

duben

Marie Šťavíková

květen

Zdenka Bedřichová

červen

Anna Šebestová

červenec

Marie Kubíková

Bohumil Petrásek

Obec plánuje postavit byty pro seniory

Náplní správného zastupitele obce je realizovat náměty občanů na zlepšení podmínek života v obci a také sám přicházet s náměty, které nám život v obci zlepší a zkvalitní. To vše za podmínky, že se nám podaří zajistit financování takovýchto akcí.

Nejnovějším námětem je odkoupení části bývalého statku, kde se nachází domek, který sloužil pro bydlení správce statku. Tento domek by se mohl zrekonstruovat na 10 malometrážních bytů. Každý byt by měl koupelnu a WC, kuchyň a obytný pokoj. Část pozemku by sloužila jako dvorek a zahrada pro odpočinek. Nájem bytu bez inkasa by byl cca 2 500,- Kč měsíčně. Celkový nájem i s inkasem by činil cca 5 000,- Kč. Tato nemalá investice

by zasáhla dosti citelně do obecního rozpočtu. V tuto chvíli zpracováváme studii, která nám ukáže, o jak velkou investici by se jednalo. Ale co je podstatné pro stavbu bytů, je vlastní zájem z řad seniorů. Pro obyvatele bytů se počítá s roznáškou obědů. Pečovatelská služba se bude připlácet dle počtu strávených hodin. Abychom zjistili, jestli se do přípravy takového druhu investice má obec pustit, chtěli bychom, aby se předběžně přihlásili občané starší 65 let, kteří by měli o takové bydlení zájem. Chceme investovat dotační i vlastní peníze do projektů, které zkvalitní život všem nebo určité skupině našich občanů. Nechceme kupovat ani budovat něco, co by bylo pouhým pomníkem současných zastupitelů.

Václav Surman, starosta

Divadlo na prknech kulturního domu

V neděli 27. května u nás sehrál spojený soubor Záhoráckého divadla ze Senice a Divadelního souboru Svatopluk z Hodonína představení „Osudy jednoho vinára“. Trpká komedie místního autora

ze Záhoří provedla diváky vtipně na osudech jednoho konkrétního zahoráckého vinaře celou vinařskou epochou od první republiky po dnešek. Diváci se nepředstíraně pobavili nad situacemi, které znali

i z vlastního života a vinaření. Zdařilý divadelní kus k nám přivezli družební přátelé ze slovenských Radošovců. Škoda jen, že o podobné kvalitní kulturní akce nemá zájem více bořetických občanů.

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300; tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz, www.zsmjos.cz

Ve 2. pololetí školního roku chodilo do naší základní školy 60 žáků, z toho 33 dívek a 27 chlapců. 48 žáků prospělo s vyznamenáním, 12 žáků prospělo. Bylo uděleno 10 pochval ředitelky školy, 30 pochval třídní učitelky, 1 důtka ředitelky školy a 7 důtek třídní učitelky. Naši žáci zameškali ve druhém pololetí 4 619 hodin, což je

průměrně 77 hodin na žáka.

K zápisu do 1. ročníku základního vzdělávání přišlo 13 žáků, všichni byli přijati. Pět žáků 5. třídy vykonalo velmi úspěšně přijímací zkoušky na víceleté gymnázium, byli přijati.

1. srpna 2012 dochází ke změně vedení školy. Paní ředitelkou na základě výsledku konkurzního

řízení bude Mgr. Ivana Macháčová.

Přeji své nástupkyni hodně síly, optimismu, velkorysosti, trpělivosti, nadhledu a pevné zdraví. Dále pak spolehlivé a operativní paní učitelky i ostatní zaměstnance, co nejvíce žáků a dětí, dostatek peněz se státního rozpočtu a výbornou spolupráci se zřizovatelem...

Mgr. Marie Hamalová

Z mateřské školy

Jaro a léto ve školce bylo opět plné aktivit, které probíhaly jak v souladu s celoročním projektem nazvaným „Jsme součástí přírody a tradic“, tak i proto, že chceme děti učit poznávat nejbližší okolí a svět.

Zde je stručný přehled významnějších aktivit MŠ v jarním a letním období.

Duben: zápis nových dětí do MŠ, sázení stromků, školní akademie, zpívání s kamarády z Vrbice.

Květen: tradiční flétníkové a pěvecké odpoledne s rozdáváním vysvědčení, fotografování v MŠ, výlet na Vrbici, den dětí s malováním před KD, výprava dětí za pokladem (výlet vlakem do Velkých Pavlovic), divadélko v MŠ Šikulka.

Červen: Slavnostní pasování školáků na OÚ, návštěva ZD s prohlídkou zemědělské techniky, beseda a soutěže s hasiči, dopravní dopoledne s koloběžkami, motorkami a tříkolkami na sóle u KD za účasti české policie, zahradní slavnost s plněním sportovních disciplín, návštěva Mahenova divadla – pohádka O Popelce, beseda o třídění odpadu, beseda se zdravotní sestrou, poslední zpívání a zvonění ve školní jídelně.

V červnu v naší mateřské škole probíhalo v rámci adaptačního programu setkávání rodičů a nových dětí, které se neslo v duchu písniček, her, cvičení, tančení aj.

Řada z těchto výše zmíněných aktivit byla určena nejen pro děti, ale i pro rodiče. Kdo se chtěl zúčastnit, ten se zúčastnil, kdo chtěl spolupracovat, ten spolupracoval. A že jich byla převážná většina, můžete vidět i na fotografiích na našich webových stránkách.

Za aktivní přístup rodičům děkujeme a věříme, že si nejen děti, ale i oni odnesli z naší MŠ řadu příjemných zážitků.

Bc. Radomíra Mainclová

Školní jídelna oznamuje změnu způsobu platby za odebranou stravu

Stravné se bude vybírat poslední týden v měsíci na měsíc příští, a to od 7 do 14 hodin.

Úhradu je možné provést hotově v kanceláři školní jídelny nebo bezhotovostně na účet školy.

Děkujeme všem strávnickům za přízeň a přejeme krásnou dovolenou.

Dáša Panáčková, vedoucí ŠJ

1. třída

Hurá, prázdniny jsou tady!

To je ta nejlepší odměna pro všechny žáky 1. ročníku. Počáteční obavy dětí spojené s tím, co je čeká a jak to zvládnou, jak se všechno naučí, všichni zdárně

překonali. A teď už umí číst, psaní a počítání jsou samozřejmostí a poslední školní den se budou mít všichni čím chlubit. Jedničky byly ale pořádná dřina, a proto se každý také těší na zaslouženou odměnu od těch, kteří vědí, jaké to stálo úsilí.

I já, jako třídní učitelka, všem děkuji za velmi příjemnou spolupráci. Teď si můžeme vydechnout, užít si volna, nabrat energii a natěšit se na nastávající školní rok.

Alexandra Cimbálková

Zvířátka

Oříšky má ráda přece malá
veverka.

Hrabe, hrabe v podzemí, malý
ale šikovný. Kdo to je? Přece víme,
krtek malinký.

Šikovný je ve dne v noci, pochutná
si na ovoci. Potkáme ho i v lese.

Koho? Ježka přece.

Mrštná je a šikovná, svůj domeček
ček v lese má – říkají jí kuna lesní.

Roman Pazderka

Škola

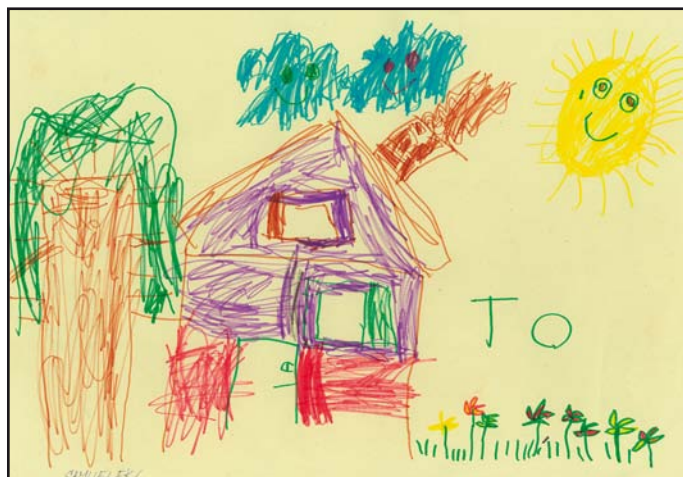
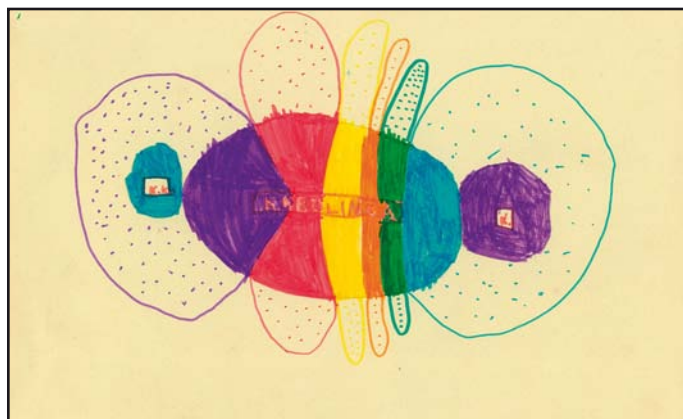
Škola je náš kamarád,
proto do ní chodím rád.

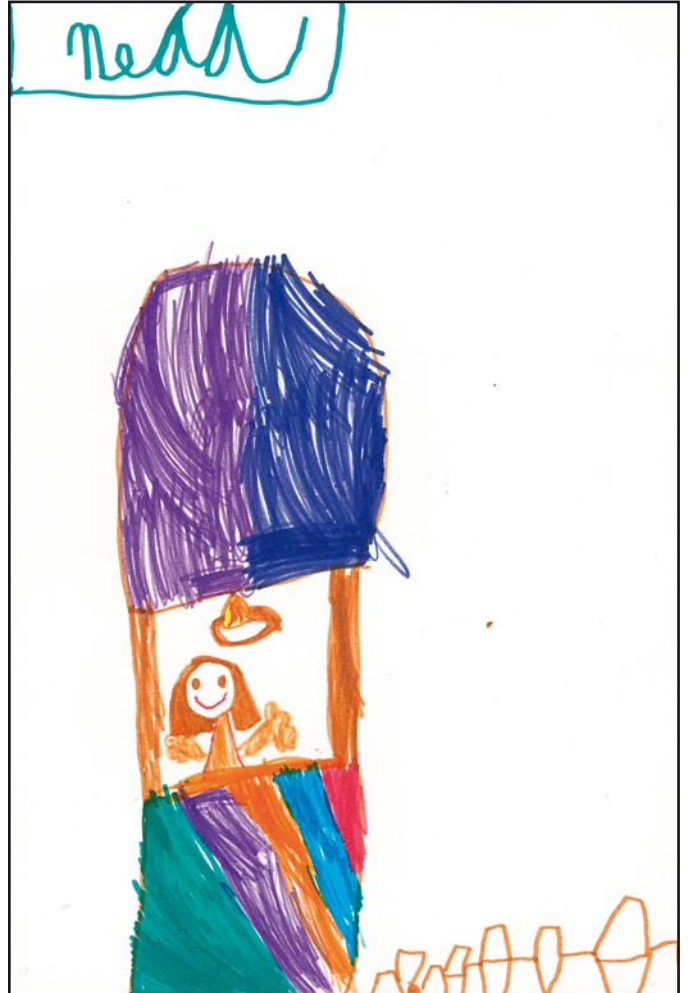
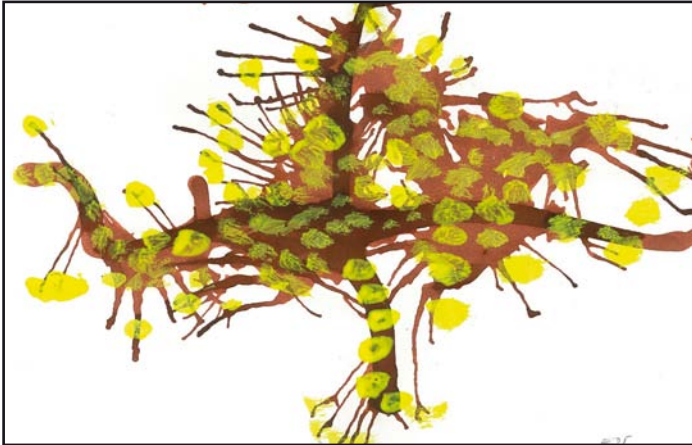
Už umíme dobře psát, číst a také
počítat,
proto si bez viny
užijeme prázdniny.

Radim Svatoň

Bořetice v proměnách 1938 - 2012

Bořetice jako nové

Rekonstrukce vozovky

Matika

*Matika je dobrá a má velká
čísla,
má moc dobré počítání
fuška to už ani není.*

Petr Mrázek

Můj kamarád

*Rinty je můj kamarád
chce si pořád hrát,
štěká, běhá, lumpačí,
já mu skoro nestačím.*

Jan Procingr

Těšení

*Chodím ráda do školy
brzy budou prázdniny,
budu chodit na koupák.
Budu skákat, plavat a ve vodě
tancovat!*

Ema Petrásková

Škola

*Škola mě moc baví, máme moc
úkolů, ale mně to nevadí.
Počítání a psaní,
je to někdy trápení.*

Viktorie Valová

O škole

*Školu máme všichni rádi,
chodíme tam s kamarády.
Učíme se počítat,
abecedu odříkat.*

Roman Watzinger

Těšení

*Už se těším na legraci,
Dobrý den, to je to pravé,
už se cítím zase zdravě.*

Matěj Červenka

Kytka

*Masožravá kytka,
pokousala Vítka.
I ty žravá popleto,
to se dělá, tohleto?*

Lucie Buchtová

2. třída

Prázdniny se kvapem blíží a pro nás budou odměnou za celoroční dobrou práci. Dnes si můžete přečíst o tom, jak to v naší třídě vypadalo ke konci školního roku.

Dana Vajbarová

Ptačí třída

V naší ZOO, v ptačí třídě, žijí čtyři andulky a sedm opičáků. Paní učitelka sova má o nás velký přehled. Když opičáci vyrušují nebo se pošouchují, hned zahouká. Andulky svým štěbetáním a poletováním také nadělají hodně neplechty. Těšíme se na dobu krmení i na dobu učení. Máme náš třídní zvěřinec rádi. Je nám fajn, když nás sova vezme pod svá křídla.

Kateřina Folerová

Nejvíce jsme se těšili na školní výlet. Očekávali jsme něco obrovského, protože paní učitelka nám o místech, která navštívíme, vyprávěla zajímavosti. Někteří nemohli ani dospát rána.

Výlet

*Na výlet se školou jsme jeli,
moc zážitků jsme měli.
Stroje, auta a letadla
V technickém muzeu na nás nespadla.
V Anthroposu bylo hezky,
mamuti, kostry, pravěcí lidé se leskli.*

Magda Valová

Náš výlet

Jeli jsme na školní výlet do Brna. Navštívili jsme technické muzeum a Anthropos. Viděli jsme hodně zajímavých věcí. Potom jsme šli do Olympie na výborný oběd. Moc jsem si pochutnal. Autobusem jsme jeli zpátky domů. Výlet se mi moc líbil.

Jindřich Kobza

Na výletě

Byli jsme v úterý na výletě v Brně. Zažili jsme hodně věcí. Byli jsme v technickém muzeu v hezkých starodávných obchodech, dílnách a v hospodě. V Anthroposu jsme se dívali, jak žili pravěcí lidé. Pak jsme se dobře najedli a jeli jsme domů. Byl to moc krásný výlet.

David Cvingrál

Ahoj školo!

Školní rok už pomalu končí a všechny děti jásají. Až se rozdá vysvědčení, odpočine si i paní učitelka. Měla hodně práce. Budeme jezdit na výlety, budeme se koupat, zkrátka, budeme si to užívat. Už se moc těším.

Jakub Hrubý

Prázdniny

*Prázdniny mám velmi rád,
do školy nemusím pspíchat.
Jsou to dva krásné měsíce,
užiju si je velice.
Budu si hrát a jezdit na kole,
abych byl potom šikovný ve škole.*

Stanislav Petrásek

Touto básničkou jsme uzavřeli naše literární pokusy, se kterými jsme vás seznamovali po celý školní rok. Teď budou děti zaslouženě odpočívat. Přeji všem hodně pěkných prázdninových zážitků.

Dana Vajbarová, třídní učitelka

Hrajeme si na básníky – práce žáků 3. třídy – ROK

Bc. Jana Michnová, třídní učitelka

LEDEN

V lednu mají vločky ráj,
zamrzlý je celý háj.
Země zamrzlá je,
táta do krbu polena přihazuje.

Tereza Šnajdrová

ÚNOR

V únoru je ještě sníh,
vozíme se na saních.
Po únoru březen je,
to už snížek roztaje.

Alžběta Ujhelyiová

BŘEZEN

Když březen začíná,
na zahradě vykoukne sněžienka.
Snížek už nám roztává,
hurá, brzy bude zelená tráva.

Jan Štefan

DUBEN

V dubnu občas hodně leje,
někdy sluníčko se směje.
Aprílové počasí,
náladu nám nezkazí.

Jana Michnová

KVĚTEN

Květen lásky čas,
přišel po roce zas.
Září všemi barvami,
užij si ho s námi.

David Mazal

ČERVEN

V červnu, když se probudím,
tak se dobře naladím.
Přes okno sluníčko svítí,
v zahradce nám voní kvítí.
V hnízdech ptáčci štěbetají,
protože ho rádi mají.

Stanislav Pazderka

ČERVENEC

Červenec je rázem tu,
je čas prázdnin, výletů.
Brácha slaví narožky,
budou samé pamlsky.
Budem často u vody,
pojedeme na hody.

David Matějovič

SRPEN

V srpnu už je slunce žhavé,
bazény jsou napuštěné.
Dovádíme, skáčeme,
jak rybičky plaveme.

Tereza Šnajdrová

ZÁŘÍ

V září svítí sluníčko,
a vaří se vínečko.
Září je krásný čas,
škola nám začíná zas.
Děti se na školu mračí,
protože jim prázdniny končí.

Martina Sadílková

ŘÍJEN

Padá listí ze stromů,
vinař sklízí úrodu.
Ve sklepech už víno vaří,
burčáku se dobře daří.

Kryštof Petrásek

LISTOPAD

V listopadu každý ví,
že v něm padá listoví.
Tak můžeme říct, že na každý pád,
otrhá listí listopad.

Kajetán Trojak

PROSINEC

V prosinci je zima,
je to pěkná psina.
Ježíšek k nám přichází,
dárečky nám přináší.
Zpíváme si koledy,
a jsme z toho veselí.

Daniela Dofková

Každý měsíc máme rádi,
i když občas něco vadí.
Léto plné pohody,
hodně slunce a ležení u vody.
To Vám přejí třetíci,
od září už čtvrtáci. :-)

4. třída

*Jaro, jaro je tak krásné,
jaro, jaro už je tu,
na obloze slunce svítí,
všechno je tu v rozpuku.*

*Rozkvétají petrkliče,
sněženky a bledule,
sluníčko se na nás směje,
Jaro, jaro je tak krásné,
vše probouzí k životu,
kachňátka a kuřátka
batolí se po dvorku.*

Eliška Škrancová

Den Země

Na Den Země šla 1.–5. třída sadit na hřiště stromy. Ale první tam byla školčata. Sázelo pár páťáků, protože udělali přijímačky na gymnázium. Potom jsme od pana starosty dostali lízátka. Nejhorší skoro pro všechny bylo to, že jsme si nemohli hrát na houpačkách, ale školčata ano. Poté co jsme tam byli asi přes 1 hod., jsme konečně šli zpátky do školy a zbytek času jsme ještě museli učit.

Tomáš Fridrich

Sázení stromků v Bořeticích

Dne 26. 4. 2012 šla celá škola (1. tř., 2. tř., 3. tř., 4. tř., 5. tř.) i s mateřskou školou sázet stromky na nové dětské hřiště u bytovek v Bořeticích. A víte, proč jsme šli ty stromky sázet? Protože byl Den Země. Jak jsme se všichni shromáždili na hřišti, tak nám o všem pan starosta řekl, např. proč stromy sázíme atd. A začali jsme sázet, přidali se hlavně páťáci, protože se s nimi příští školní rok už ve škole neuvidíme. Nejdůležitější byly páťáčky, které zvládly přijímačky na gympl. Nejvíce pomáhali Milan Húdek a Lukáš Čačík, oba zasypávali hlínou stromy. Za prvé se strom vložil do jámy, potom se zasypal hlínou, přidu-pal a zalil. Stromy byly dva. I druhý byl zasazen. Paní ředitelka říkala, že až stromy vyrostou, budou dělat stín. Pan starosta po sázení nám všem rozdal kyselá lízátka a slízali jsme si je. A na konec jsme šli zpátky do školy. Den Země v Bořeticích se mi velice líbil.

Kateřina Vomáčková

Jak jsme slavili Den Země

Šli jsme v 10 hodin s paní učitelkami na nové dětské hřiště, co je u bytovky. Pak jsme sadili dva stromečky. První stromeček jsme dali do jámy, pak trošku zaklínili a pak jsme tam dali dva kbelíky vody do té jámy trošku zahrabané. Pak jsme to opakovali na tom druhém stro-mečku. Pak jsme dostali od starosty lízátka a šli jsme do školy. Měli jsme dvě čeřtiny, pak bylo 12:45 a šli jsme domů. Někdo šel před obědem a některé děti byly na obědě a v družině a šly na školní zahradu.

Petr Grůza

Mezinárodní den dětí

Anketní otázky:

1. Proč se slaví MDD?
2. Jak si tento den užíváš ty?
3. Má podle tebe smysl slavit MDD?
4. Jak den, který patří dětem, slaví v jiných zemích?
5. Jak by měl podle tebe vypadat ideální MDD?
6. Jaký svátek slaví dospělí ?

Odpovědi žáků 4. třídy

1. Mezinárodní den dětí se slaví proto, že v jiných zemích jsou děti trestány přísnými pracemi, za které je lidé neplatí (např. v Africe).
2. Den dětí si docela užívám, dostanu nějakou sladkost od mámy a táty. Také se jedu někam projet s kama-rádkami na kole. Tento rok byla ve stejný den Noc kostelů a bylo to super.
3. Den dětí má smysl slavit, protože se na něj každé dítě těší. A je dobré, když rodiče myslí také na děti.
4. V jiných zemích, např. v Americe dostávají děti mnoho dárků, ale nejcennější dárek pro děti je čas, který jim věnují rodiče (výlety, psaní úkolů, vyjíždky, procházky atd.).
5. Podle mě by ideální dětský den byl, kdybychom jeli na nějaký hrad a tam si udělali prohlídku. Cenným dárkem je dárek, darovaný z lásky od rodičů.
6. Dospělí lidé slaví: Svátek práce, Den matek a Valen-týna.

Kateřina Vomáčková

5. třída – ABSOLVENTI 2012

Jako každý rok i letos v naší škole něco pro jednu třídu končí. Při velmi zdařilé akademii jsme se pomyslně rozloučili s našimi páťáky. Letošní páťáci zvládli celý školní rok na výbornou. To nepíši proto, že jsem byla jejich třídní učitelkou, ale především proto, že skutečně byli velmi pracovití a všech úkolů, které jim pátý ročník přichystal, se zhostili s velkou houževnatostí, pílí a také zodpovědně. Hlavně závěr roku přinesl páťákům spoustu akcí. Připravili si scénku na závěrečné vystoupení, vyrobili si krásné tablo a všichni jsme si užili tradiční výlet do Prahy. Kromě toho dokázali nachystat sportovní den na hřišti pro všechny žáky.

Vždy, když něco končí, tak něco nového začíná. Proto bych jim do nového začátku chtěla popřát, aby jim jejich elán, pracovitost a zodpovědnost vydržely. Aby nejenom v Pavlovicích, ale i v životě potkali nové, dobré kamarády a upřímné přátele a aby vzpomínali na čas strávený v bořetické škole stejně hezky, tak jako já budu vzpomínat na ně.

Mgr. Ivana Macháčová

Naše třída

Máme třídu, do které jsme se přestěhovali minulý rok. Naše třída je docela velká a je nás tady šestnáct. V lavici sedíme ve dvojicích. A se svým místem jsem dost spokojená. Sedím tady sice prvním rokem, na stejném místě jsem seděla i na druhé budově a sedí se mi tady velmi dobře. Je tu třináct lavic a ke každé z nich jsou dvě židličky. Na stěnách visí spousta obrázků, které jsme vyráběli. Jsou tady slepičky, draci, ovoce a slunečnice. V lavici sedím s mojí nejlepší kamarádkou Nelčou Surmanovou. Máme mooc hodnou paní učitelku Ivanu Macháčovou. Má nás z matematiky, českého jazyka, angličtiny atd. Matematika nepatří mezi moje oblíbené předměty, ale mám strašně ráda tělocvik, který máme na druhé budově. V naší třídě taky hrajeme různé hry, když je nás třeba hodně nemocných a nemá to cenu jít do tělocvičny. A vím, že mi bude smutno, když po skončení tohoto školního roku budeme dojíždět do Pavlovic. Nebude mi smutno jenom po naší třídě, ale i po paní učitelkách, paní ředitelce a taky po kamarádech z nižších tříd. Ale budu sem chodit na návštěvy. A doufám, že tuto třídu podědí hodní žáci a že to tady celé nerozbourají!!! Hihhi. A já doufám, že si v Pavlovicích najdu nové kamarády a že tam budeme ve stejně hezké třídě, jako jsme byli tady v Bořeticích. Já si pamatuji, jak jsem se strašně těšila do první třídy a teď mi připadá, že to bylo před chvílí a doufám, že na ty krásné chvíle nezapomenu a že si je uchovám ve své paměti. Nebýt této školy, tak jsme všichni hloupí a neumíme číst, psát a počítat, nemohli bychom číst knihy, psát dopisy a počítat, kolik korun máme zaplatit. A já doufám, že v téhle třídě se budou děti učit rády a že se toho hodně naučí. A že si tuto třídu budou stejně pamatovat jako my!!!

Marie Langerová

Naše třída

K naší třídě máme každý citový vztah. Ale i zklamání třeba jako za špatných známek a podobně. Prostě naše třída je ze všech nejlepší a máme ji všichni rádi!!! Sedím v lavici s Maruškou Langerovou, která je dobrá sousedka, vždy mi poradí a vždy je mi k dispozici, když jde do tuhého!!! Taky máme mooc hodnou paní učitelku Ivču Macháčovou. Má nás z matematiky, z českého jazyka, z angličtiny atd., taky nás má z tělocviky, který každý miluje!!! Hrajeme tam různé hry atd. Po této škole a třídě se mi bude mooc stýskat ne jenom, že tady byli super lidi, ale i po spolužácích, po paních učitelkách i po paní ředitelce!!! Na další rok v nové škole se mooc netěším, bude tam víc učení a budu muset jezdit autobusem, takže žádná výhoda to není a bude tam také víc hodin a víc předmětů a o dost těžší takže no nic moc. Každopádně se mi bude stýskat po škole. I když každý den jsem se netěšila do školy a šla jsem se s odporem, tak se mi bude moc stýskat. Doufám, že tuto skvělou třídu získají super děti – hodné a nadané, aby se uměly i usmát, protože k životu musí být i hodně smíchu! Pamatuji si, když jsme poprvé šli do školy, jaké tady byly SUPER zážitky. Doufám, že si všechny uchovám ve své paměti. Až budu ve škole

v Pavlovicích, tak se sem ráda půjdu podívat na naši třídu i na naši paní učitelku.

Nela Surmanová

Konec školy

*Hurá, hurá,
končí škola.*

*Vízo, dovča, prázdniny,
žádný lekce ájiny.
Hody, tábor, pohoda,
prázdniny jsou výhoda!
Bazén, moře, zahrádka,
prázdniny jsou pohádka!
Dnes je první letní den,
půjdeme s pejskama ven!
radují se všechny rodiny,
začínají prázdniny!!!!!!*

Anne-Marie, Daniela, Petra, Natálie

Rozloučení se školou

*Sbohem naše stará školo,
jsi hezká jako nové kolo.
Sbohem všichni kamarádi,
budem na vás vzpomínat.
Máme vás tu všichni rádi,
budem se sem dobývat.
Tak ahoj naše školičko,
jsi žlutá jako sluníčko.*

Marie Langerová

Výlet do Prahy

Chcete něco povědět o tom, co jsme dělali 8. června? Jeli jsme do Prahy. Víte, v kolik jsem vstávala? Ve 3:00 hodin, mooooooc brzo a potom ve 4:00 na zastávku u kulturáku dojel autobus. Nastoupili jsme a já jsem si sedla dozadu a vyjeli jsme. Mezi tím jsme se stavili pro Vrbečáky, cesta byla dlouhá, ale to mi nevadilo, po cestě jsme se stavili na Melikaně, a potom jsme jeli a jeli, až jsme dojeli do Prahy. Hned jsme se vydali na Valdštejnský palác – Senát. Tam jsme měli prohlídku s pánem, potom jsme šli na Valdštejnskou zahradu na lavičku a svačili jsme a šli jsme do Poslanecké sněmovny. Tam jsme se dívali na poslance. Potom jsme šli na výměnu stráží na Hradě, tam jsme čekali asi 5 minut, pařilo na nás slunce. Potom na Karlův most, z toho na Orloj. Potom jsme šli na Ministerstvo pro místní rozvoj, tam jsme dostali dárečky, byly super. Potom jsme šli znovu na Orloj, tak už jsme ho konečně viděli. A potom jsme šli na Havelské tržiště, z Havelského tržiště na Václavské náměstí a u koně jsme se vyfotografovali a šli jsme na metro, metrem jsme dojeli k autobusu a jeli jsme na Microsoft, tam to bylo boží. Po dlouhé době jsme šli do autobusu a jeli jsme do McDonaldu, tam jsme se najedli a zase jsme jeli domů. Když jsme dojeli domů, tak jsem rozdala dárečky a šla jsem spát.

Nela Kobzová

Zpráva o činnosti TJ Sokol Bořetice za 1. pololetí 2012

29. 1. 2012 svolal minulý výbor v čele s panem Vojtěškem valnou hromadu. Jediný důvod byl, že už nemíní dále pokračovat v TJ Sokol Bořetice a pokládá tímto veškeré funkce. Na této valné hromadě řekl, že zůstává dluh na Finančním úřadě v Hustopečích ve výši 69 000 Kč. Valné hromady se nakonec zúčastnily starosta s místostarostkou. Byli zvoleni, spíše domluveni budoucí členové výboru – sedm statečných. Kdyby tento výbor nezačal pracovat, tak fotbal v Bořeticích na dlouhé období zmizel. Hlavním úkolem nového výboru bylo zachránit první mužstvo v 1. A třídě, což se nám podařilo, a hlavně byli do mužstva přidáni další hráči z B mužstva. Najali jsme trenéra, pana Kmínka z Hodonína, o kterém kolovaly špatná reference: kam přijde, tam mužstvo sestoupí. Velmi nás zklamali někteří hráči z B mužstva, protože nechodili vůbec na tréninky. Navíc hráči B mužstva pokračovali tak, jak byli zvyklí dříve. Bylo jim řečeno, že budou zásobárnou pro A mužstvo. Z důvodu, aby mělo B mužstvo dostatek hráčů, A mužstvo hrálo všechny domácí zápasy v sobotu, aby v neděli mohli někteří hráči nastoupit z A mužstva druhý den za B mužstvo. B mužstvo zapříčinilo svou nedisciplinovaností to, že jsme museli zaplatit na OFS Břeclav zaplatit na podzim 2011 8 000 Kč pokutu a za jarní část 2012 pokutu 7 100 Kč. Z tohoto důvodu jsme B mužstvo nepřihlásili do další soutěže. Místo B mužstva bylo založeno nové mužstvo dorostu. Za to, že bylo složeno jedno mužstvo a soutěž byla dohrána, patří veškerý dík panu Jiřímu Kadlecovi z Vrbice. Staral se o hráče i hřiště (sekl trávu, lajnoval, pral prádlo a vyřizoval veškeré náležitosti kolem mužstva).

Po zvolení nového výboru začali vylézat ze skříňně další „kostlivci“. Místo řečených 69 000 Kč na valné hromadě jsme byli nuceni finančnímu úřadu zaplatit 270 028 Kč. Dále se jednalo o:

- nájem za „Mlýnský“, Kadlecová-Šebestová, vybrán v lednu celý ve výši 17 000 Kč
- fotbalový svaz KFS Brno pokuta 24 000 Kč
- Fotbalový svaz Břeclav 7 730 Kč
- VIP karty: jarní část, 10 000 Kč
- hráči Machala, Novotný, Baštář, Ger a Petrásek 58 000 Kč
- doplatek za plyn 30 008 Kč
- doplatek za elektřinu 45 370 Kč

 Celkem dluh za minulé období 462 136 Kč

Ze začátku nám velmi vypomohl obecní úřad, který nám poskytl návratnou půjčku ve výši 77 000 Kč. Protože byla na Sokol vyhlášena exekuce od finanční-

ho úřadu, tak jsme z této půjčky zaplatili část finančnímu úřadu, abychom oddálili exekuci. Dále jsme z této půjčky uhradili částku 45 370 Kč za elektřinu. V této době byl odmontován elektroměr. Bylo to v době, kdy byly velké mrazy.

Tak jsme byli prakticky na tom, jak ze začátku, žádné peníze. Proto jsme se rozhodli, že prodáme „Mlýnský“, abychom mohli zaplatit veškeré dluhy. Mezitím za námi přišli nájemkyně, paní Kadlecová a Šebestová, že mají podepsán nájem do 1. 1. 2015. Tak nám nezbylo než přistoupit na jejich návrh, že nám půjčí do této doby 400 000 Kč, abychom mohli zaplatit veškeré dluhy. Toto je na vysvětlení pro ty občany, kteří nás napadají, že jsme Mlýnské „zašantročili“.

Začali jsme shánět peníze, kde se dalo. Od sponzorů jsme vybrali částku 35 000 Kč. Za členské příspěvky jsme získali 6 600 Kč. Bývalí sportovci nemají zájem být členi Sokola, protože vybíraná částka 200 Kč je velmi velká. Z každého příspěvku jsme však nuceni za člena odvést do Prahy na FAČR 50 Kč.

Dále jsme byli nuceni prodat pozemky pod tenisovými kurty obci, z důvodu nedostatku peněz. Obec v rámci pomoci nám pomáhá zavlažovat hřiště a dále provádí veškerou údržbu na hřišti, včetně sečení trávníku. Žádné další vypomoci od obce nelze očekávat.

Byli jsme nuceni zaplatit dluhy za plyn, protože i s této strany hrozila Sokolu exekuce. V šatnách fotbalistů není vůbec plyn. Mezi Sokolem a tenisovým oddílem byla sepsaná smlouva v náš neprospěch, podepsaná panem Vojtěškem. Předsedou tenisového oddílu nám bylo sděleno, že veškeré poplatky za elektřinu, plyn a vodu bude platit Sokol Bořetice s tím, že dostane dotace od obce. Dotace od obce v roce 2011 činila 45 000 Kč. Za elektřinu jsme zaplatili 45 370 Kč a za plyn 30 008 Kč.

Na konci sezony vznikly ve výboru dohady, jestli pokračovat s prvním mužstvem v 1. A třídě, nebo se přihlásit do okresních soutěží. Z toho důvodu byla na hřiště zvolána nová valná hromada. Stávající výbor byl odvolán. Po odhlasování hráči byla 1. A třída zachována. Z důvodu nesouhlasu ukončili činnost ve výboru pánové Ing. Stanislav Novák a Karel Pilař. Z důvodu zaneprázdnění ukončil také činnost pan Jaroslav Procházka.

Co říci a napsat nakonec. Na novou sezonu jsme přijali nového trenéra, který slíbil, že přivede asi pět dobrých hráčů. Po skončení jarní sezóny jsme si uvědomili, že bez cizích hráčů se prozatím neobejdeme. Důvodem byl nezájem některých hráčů z Bořetic trénovat.

Prozatímní výbor TJ Sokol Bořetice

Obec Bořetice a TJ Sokol Bořetice

Obec Bořetice podepsala v dubnu letošního s novým vedením TJ Sokol Bořetice novou smlouvu o správě a využití sportovního areálu v Bořeticích.

V ní je mimo jiné uvedeno, že obec bude na vlastní náklady zajišťovat správu celého areálu v rozsahu:

- sekání trávy, závlaha fotbalového a tréninkového hřiště,
- údržba zábradlí, oplocení, komunikace, úklid sportovního areálu, údržba budov a oprava osvětlení fotbalového hřiště.

Dále obec plně hradí spotřebu el. energie, vody a plynu v celém areálu i v budově šaten. Zajišťujeme a hradíme také údržbu a opravu strojů a zařízení na hřišti (sekačka, závlahy, osvětlení). Hradíme rovněž pohonné hmoty do sekaček.

V letošním roce jsme poskytli peněžní prostředky TJ Sokol takto: peněžní půjčku ve výši 77 000 Kč. Dále hradíme měsíčně zálohu elektřiny v částce 5 000 Kč (ročně celkem 60 000 Kč), vodu v částce 970 Kč jedenkrát za dva měsíce. Zakoupili jsme nové čer-

padlo v částce 43 096 Kč, TJ jsme vyplatili 50 000 Kč za prodej pozemků pod tenisovými kurty, v září TJ obdrží zbytek kupní ceny, dalších 54 000 Kč, oprava sekačky stála 9 869 Kč, pohonné hmoty stály již 5 487 Kč. A částka 25 000 Kč (příspěvek na praní dresů) bude uhrazena.

Za šest měsíců to dělá celkem zatím 325 422 Kč. Náklady na obecní techniku používanou na hřišti a na mzdy obecních pracovníků zatím nevyčíslujeme.

Obec Bořetice

Ohlédnutí za příspěvky v minulých letech

Rok	Celkem příspěvky
2006	217 980,00
2007	170 000,00
2008	173 600,00
2009	160 000,00
2010	295 599,00
2011	45 000,00
CELKEM	1 062 179,00

Výsadba a údržba zeleně v obci

Že myslíme i na výsadbu stromů a jiné zeleně, že chceme, aby naše obec byla ještě krásnější vidí každý, kdo se naší obcí projde nebo projede.

Bezpečnostní pásy mezi chodníky a vozovkou na nově zrekonstruované ulici Hlavní, ve kterých je nyní hlína, jsou rozděleny na dva typy výsadby. Původně jsme zvažovali, že tam kde jsou pásy užší jak 60cm, na navezenou zeminu dáme folii a doplníme oblázky a tam kde jsou pruhy širší, vysázíme okrasné kvetoucí rostliny. Položili jsme si ale otázku, jak budou kamínky vypadat po zimě, která nebude skoupá na sníh. Určitě „nevábně“. Sůl a písek z vozovky a prach a písek z chodníků kamínky zanesou a v okrasném pásu poroste plevel. Plevelům neškodí ani sůl ani písek, ba ani sucho. Vždyť to známe všichni, tráva prostě roste všude. A proto rozhodnutí bylo jednoduché. Do úzkých pruhů vysadíme travu, kterou umíme udržovat. Víme taky, že zelená tráva lahodí oku, proto uděláme vše, aby tráva byla po celý rok zelená. Uměli jsme si poradit se zaléváním květináčů s muškáty umístěnými na stožárech veřejného osvětlení ve třímetrové výšce, tak si určitě poradíme i se zaléváním trávy, aby byla zelená po celý rok.

Nově vybudovanou asfaltovou cestu vedoucí od kostela k vlakovému nádraží napříč přes „Horní Tálky“, budeme chránit proti poškození tím, že upozorníme vlastníky pozemků kolem vozovky, aby s obděláváním pozemků skončili ve vzdálenosti minimálně

jeden metr od vozovky. Takto budeme chránit i všechny ostatní zpevněné polní cesty a cyklostezky. Jen tam, kde jsou kolem asfaltových vozovek po obou stranách zelené pásy, nám bude tato cesta sloužit několik desetiletí. O nově vzniklé zelené pásy se budeme starat. Budeme usilovat, aby kolem všech polních asfaltových cest byly zelené pásy, které zabraňují nejenom ničení cest, ale i zanášení nežádoucím bahnem v době bouřek. Postupně dle finančních možností budeme každý rok vysazovat kolem zpevněných polních cest nové stromy.

Ten kdo se prošel nebo projel po nové cyklostezce, si určitě všiml, že „Rasovna“, bývalé pohřebiště domácích zvířat, je upravená. I toto místo budeme nadále udržovat tak, aby zde nerostly nežádoucí nálety. Pozemek by měl sloužit našim občanům i projíždějícím cyklistům k odpočinku, případně ke sportování. Údržba zeleně v obci i mimo obec s sebou nese kromě práce i nemalé finanční náklady, které v obecní pokladně jaksí pořád chybějí. Chtěli bychom proto požádat naše občany, kterým není vzhled obce a okolí lhostejný, aby nám byli s touto údržbou zeleně a udržením zeleného vzhledu obce nápomocni. Všem občanům, kterým není vzhled veřejných prostranství obce a ochrana a údržba veřejné zeleně lhostejná, bych chtěl touto cestou poděkovat.

*Václav Surman
starosta*

Stárci, stárky a chasa

Vás srdečně zvou na

TRADIČNÍ KROJOVANÉ
HODY V BOŘETICÍCH
ve dnech 5. - 7. srpna 2012

SOBOTA 4. srpna 2012

PŘEDHODOVNÍ ZPÍVÁNÍ
mužáci z Bořetic a
kdoví ještě od kama

NEDELE 5. srpna 2012

HODY

Hraje : DH LÁČARANKA

15.00 hodin - hodový průvod

PONĚLÍ 6. srpna 2012

Hraje : DH SOKOLKA

15.00 hodin - hodový průvod

18.00 hodin - zavadka

ÚTERÝ 7. srpna 2012

Hraje : DH SOKOLKA

15.00 hodin - hodový průvod

Trasy hodových průvodů

Neděle 5. srpna

Sraz chlapců v hospodě. Odtud průvod vyjde kolem kulturního domu na hlavní silnici směrem na Kobylí. U jednoty se zatočí doprava do ulice, kde bydlí starosta a půjde se k 1. stárce (Lenka Kubíková). Odtud průvod půjde zpět k Jednotě, přes hlavní cestu ke 2. stárce (Miroslava Grůzová). Dále pak půjde dolů k Mlýnu, dále pak ulicí kolem Strakových k nádraží. Pak nahoru kolem Habřinů k hospodě. Odtud kolem školky ke škole. Potom dolů kolem Petráskového (bývalý starosta). Na první křižovatce dole na hlavní a odtud po hlavní silnici ke kulturnímu domu a na sólo.

Pondělí 6. srpna

Sraz chlapců v hospodě. Odtud vyjde průvod dolů kolem pekárny ke 2. stárce (Miroslava Grůzová). Odtud kolem Pilarčíka na hlavní, dále na křižovatku u kulturáku. Potom dědinou ke 3. stárce (Michala Bystřická). Potom zpět ke Floriánku, kde průvod zatočí doleva a půjde směrem na bytovky. Tam se průvod otočí a půjde ulicí směrem k autobusovému nádraží, kde u Herůfků zatočí doleva. Potom projde kolem Poláků a půjde na hlavní. Pak se průvod dá po hlavní k letadlu, kde na poslední křižovatce se dá doprava a půjde ulicí kolem Burešů nahoru až ke škole, kde zatočí do Jericha. Potom dojde na hlavní, kde zatočí ke kulturáku a půjde na sólo.

Úterý 7. srpna

Sraz chlapců v hospodě. Odtud průvod vyjde rovnou kolem kulturního domu dědinou ke 3. stárce (Michala Bystřická). Dále pak půjde nahoru k Vrbici, zpět dolů k Floriánku, kde zatočí doprava. Tudy půjde průvod k 1. stárce (Lenka Kubíková). Dále pak půjde průvod přímo kolem Pilarčíka ke 2. stárce (Miroslava Grůzová). Potom se průvod vrátí zpět na hlavní, kde se dá doprava směrem k Pavlovicím. Poté na křižovatce pod autobusovým nádražím se dá průvod doprava a půjde nahoru až ke kostelu a k parčíku u fary. Dál se dá kolem staré hasičské zbrojnice dolů až k Hemplom, odtud „žabím klzem“ dolů, kde se pak dá do ulice pod pekárnou. Dojde k pekárně, tam zatočí nahoru k Trojakom a poté dolů na sólo.

Oldřich Damborský

Křížek u lípy

*Letní bouřka
vyprala blond vlasy
dlouhé pšenice,
rozeklaná lípa
skrývá pod sebou krmelec
pro všechny bezdomovce
zajíce.
Pozlacený Kristus
přibitý pozlacenými hřeby,
jen věčný vítr
znovu povznesl
hostie okvětních lístků
kopretiny
k nebi...*

Hodový průvod

*Zlatá Anna chladno zrána,
klasy jsou posečeny,
létu pomalu zvoní hrana
a přece vyšly dívky, ne ženy,
v průvodu krojovaných,
na hlavě svatozář květin,
krajky jemné jako smích
monstranci slunce světlí
a lehce se pohupují do rytmu
břeskné dechovky
a skřivan nalétl na limbu*

*a vítr se ujal taktovky.
A chlapci srovnávají dech,
opentlené kloboučky,
plyšový vánek ve vlasech,
všichni jdou povznést ducha
tohoto líbezného kraje,
náhle je rovnice života jednoduchá
a závrať jako mladé víno zraje...*

Den otevřených sklepů

*Tak ať se ze strejcovských sudů potahuje vínkem
nemusíme mít dechovku břesknou, jen s veltlínkem
zacifrujeme si ve výskoku veselé Te Deum,
Tobě pane, zazpíváme si tiše pro sebe Vínečko bílé
a cimbál nebe umocní ty zázračné křišťálové chvíle.*

*Děvčica v kroji s houslemi pod bradou potahuje smyčcem
jako když vábí volavka svého druha, s vlasy podobnými lišce,
a přece v očích ji jiskří, jakoby byla samodruhá
a měla úžas z rodící se písničky, dětí veselé mysli,
ó, všechny zášti a křivdy pod Kraví horou zkysly.*

*A chlapi si podupávají do taktu s macatou basou
a gulášek s cibulí nechávají pusu krásně mastnou.
Pod kvelbem, co by mohlo být moravské Koloseum,
se utkávají nejlepší gladiátoři písni a jestli si něco vysní
pak závrať balancující na špičce košťáče, a všichni spí
s ní...*

Moravské muzeum v Brně shání do svých sbírek různé druhy starého vinohradnického nářadí, motyky, nože, putny, košťře, vyřezávaná dna ze sudů, kantnýře, lisy, obrázky a fotografie s vinařskou tematikou, vinařská ocenění a další materiály. Odvoz zajistíme.

Prosím nabídněte.

Kontakt:

dr. Jarmila Pechová,
Moravské zemské muzeum – Etnografický ústav
Koblišná 1, 602 00 Brno
e-mail: jpechova@mzm.cz , tel. +420 542 422 386.

Panský (kobylský rybník)

Nejméně po 300 let se v údolí mezi obcí a Kraví horou zrcadlila velká vodní plocha. Doba založení tohoto rybníka se dá pokládat do konce 15. nebo počátku 16. století. Rybník se rozkládal na nesmírně velké ploše od Bořetic kolem Kobylí až k Čejčí, Terezínu a Krumvíři. Vlastníkem celé plochy do doby stažení byl Velkostatek Hodonín, který patřil Habsburskému rodu.

Poněvadž byl celkem nehluboký, výlov ryb byl určitě vždy velmi slušný. V dobách třicetileté války dával obživu pozůstalým obyvatelům vesnic. Z obdělávaných svahů se však do tohoto jezera splavovalo každým

rokem poměrně dosti velké množství hlíny, čímž se dno rybníka zvyšovalo.

Před rokem 1830 na bořetickém dvoře správcoval Čejka z Olbramovic, který správě v Hodoníně doporučoval tuto vodní plochu spustit, čímž by se získalo velké množství úrodné půdy na rozhodnutí čekal až do roku 1833, kdy se nejdříve musely vyhloubit odtoková koryta kolem Pavlovic, Trkmance a Podivína až po Dyji. Po vyhloubení se začalo ze spouštěním, které trvalo až do roku 1836. Na dně se objevovalo velké množství různě hlubokých tůní, které se musely postupně odvodnit

příkopy. Po skončení této nesmírně náročné a finančně nákladné činnosti vrchnost zjistila, že obdělávání nebude tak jednoduché. Rozhodnuto znělo pronajmout tuto plochu místním občanům na osm let. Uživatelé provedli odvodňovací příkopy, půda se vysušovala a začaly se zde pěstovat různé plodiny. Úroda byla vždy hojná celková plocha pro bořetický katastr byla 60 ha. Postupně si správa statků takto upravené pozemky přejímala do svého hospodaření. Organizátor, správce Čejka svůj život skončil utonutím v Dyji na Nových Mlýnech. Důvod smrti nebyl nikdy zjištěn.

Stanislav Pazderka, Olomouc

Památné výročí Bořetic

Letos, asi 12. srpna, uplyne již 790 let od chvíle, kdy olomoucký biskup Robert vtiskl svou pečeť na pergamenovou listinu, ustavující faru při kostele v nedalekých Přítluckách. V té latinsky psané listině z roku 1222, nazývané Přítluckou, je poprvé jmenována naše obec. Jako každá středověká zakládací listina musela být totiž sepsána a zpečetěna za přítomnosti několika důvěryhodných svědků. A mezi svědky v této listině je uveden také Wido iudex de Poratiz, tedy rychtář Vít z Bořetic.

Tento záznam chápe pak každý historik jako nesporný důkaz, že naše Bořetice toho roku už nějakou dobu existovaly jako ves řádně osazená (podle práva zákupního, čili emfyteutického), s plužinou (ornou půdou) vyměřenou v lánech, a že jejich představitelem byl tehdy dědičný rychtář Vít. Podle dobového práva to byl člověk (na rozdíl od ostatních osadníků) osob-

ně svobodný, držící v dědičném pronájmu obvykle až dvakrát větší rozsah půdy než největší sousedé sedláci (dvoulánový grunt), člověk gramotný (bylo to v dobách, kdy ani všichni šlechtici neuměli číst a psát).

Dvojitou funkci hlavního představitele obce (poddaných) a zároveň vykonavatele moci vrchnostenské plnil ve výstavně rychtě, kde mohl provozovat i některá nezbytná řemesla (například kovářství, řeznictví, krčmářství), z nichž měl další příjmy. K jeho povinnostem náleželo řízení poddanských robot, vybírání panských nebo farních desátků a jiných urbaniálních, peněžních i naturálních dávek a jejich odvádění vrchnosti. Tou vrchností byl v našem případě v roce 1222 samotný markrabě moravský, Vladislav Jindřich (1197–1222), sídlící na hradě brněnském. Po jeho smrti se tím titulem (do roku 1227) pyšnil Vladislav, syn krále Přemysla Otakara

I. Krajovým zástupcem markraběte byl však purkrabí nebo kastelán břeclavského hradu, kam byly zmíněné poplatky a naturální dávky pravidelně odváděny. Dělo se tak často ve dvou termínech – o svátcích sv. Jiří (24. dubna) a sv. Michala (29. září). Dopravu zmíněných dávek do hradu starou hradskou cestou ve směru Bořetice–Bílovice–Prechov–Břeclav zajistil svým koňským potahem buď rychtář sám, nebo příkázání sedláci.

Co jiného vyčteme o rychtáři Vítovi z oné biskupské listiny? V tom písemném dokumentu týkajícím se především církevního (kanonického) práva, jsou mezi jedenácti svědky uvedeni na prvních pěti místech osoby duchovního stavu. Vůbec první je jmenován farář (plebán), podivínský Herbord, který byl na celé kauze nejvíc zainteresován. Po něm následuje i Jindřich, farář zaječský, a dále písař listiny, magistr Řehoř (Gregorius), zřejmě notář biskupa Roberta. Teprve po nich je zapsáno šest svědků stavu světského. Překvapivě je jako první mezi nimi zaznamenán právě rychtář Vít z Bořetic, zatímco teprve na druhém místě připomíná listina Gotfrída (Bohumíra), rychtáře v Podivíně, pak dva nižší šlechtice ze Zaječí a dva šlechtice z Lednice. Byl tedy Vít z Bořetic tak významnou osobností z řad jihomoravské nižší šlechty (zemanů, vladyků, rytířů), že musel být jako svědek laického (neduchovního) stavu zapsán na prvním místě? Anebo byla tehdy ves Bořetice významnější obcí než Podivín, nedlouho předtím vysazený na město? To jsou otázky, které se pozornému čtenáři Přítlucké listiny přímo nabízejí.

Naproti tomu tento významný dokument přináší též informace zcela nezpochybnitelné, jasné, evidentní. Jednou z nich je nepřímá zpráva o tom, že tehdy v Bořeticích ještě nestál farní kostel. V opačném případě by totiž mezi svědky uvedli především bořetického faráře a teprve pak toho rychtáře – jak to vidíme u Podivína. Neznamena to však, že by tou dobou nemohl už v naší obci stát kamenný kostelík filiální, podřízený některé faře z blízkého okolí (Podivín, Zaječí, Přítluky).

Zdánlivě matoucí německé pojmenování Bořetic – Poratic v listině vypovídá o autorovi záznamu, přesněji řečeno, o jihoněmeckém nebo rakouském původu písaře. Podobné komolení českého jména Bořetic (původně asi Boratice, Bořatice) je doloženo ještě později, v habánských, staroněmecky psaných kronikách ze 16. a z počátku 17. století. Tam znění jména naší obce kolísá mezi Poratic, Paradic a Paradic.

Jinými slovy řečeno, Bořetice si uchovaly své české pojmenování asi ještě od dob starších, ne-li pohanských. Etymologické příručky nás poučují, že jméno naší vesnice je pojmenováním čeledním: znamená tedy osadu, ve které žijí lidé Bořetovi, Bořitovi nebo Bořatovi. A jeho jméno je odvozeno od staroslovanského slova boriti, borba, tedy „boj“, „bojovat“. Bořita byl tak bezesporu raně středověký šlechtic, příslušník ozbrojené družiny snad ještě velkomoravského knížete (dynastie mojžírovská) nebo brněnského údělného knížete (z rodu Přemyslovců). Taková jména

šlechticů se objevují ještě i ve 12. a 13. století, jak dotvrzuje název vsi Bořitova na Blanensku (písemná zmínka z r. 1173) nebo Borotic na Znojemsku (první zmínka z r. 1225, o faře r. 1257), či konečně seznamy svědků ve dvou listinách krále Přemysla Otakara I. (1198–1230. V jedné, vydané v Olomouci 26. 8. 1222, jsou zapsáni jako svědci: Boruta, kastelán hradu v Podivíně, a jeho syn Boruta. Ve druhé, vydané 2. 3. 1223 v Brně, jsou zaznamenáni zřejmě titíž – Boruta se svým synem Borutou, sice bez uvedení funkce, ale hned za svědkem stejného postavení, Golachem, purkrabím olomouckého hradu. Podivínský kastelán Boruta, snad ještě otec shora zapsaného svědka, je připomínán v listině ještě starší, totiž z roku 1207. Nelze sice tvrdit, že by Bořetice obdržely své jméno zrovna po některém z uvedených feudálů, přesto byl však takový postup při zakládání vesnic nebo i měst podobný.

Připomínáme-li si dnes bezmála osmisetleté výročí naší rodné obce, sluší se však dodat, že vedle písemných dokumentů existuje dosti hmotných dokladů, získaných z archeologických výzkumů, které svědčí o daleko starší minulosti naší obce. Nedávné nálezy pohřbů i pozůstatků sídelních objektů z prehistorické doby bronzové, z údobí tzv. kultury únětické (kolem 2000 př. Kr.) přímo v centru Bořetic, u zdravotního střediska, znovu doložily, že tu žili pravěcí zemědělci a řemeslníci (např. hrncíři) už před čtyřmi tisíci lety. Pravěké osídlení z téže časové vrstvy bylo zjištěno už ojedinělými archeologickými nálezy z roku 1936 také v blízkosti dnešního farního kostela, takže se soudí, že tehdejší osada byla rozložena na vrcholu vesnického pahorku snad v širokém pásu nebo v protáhlé elipse, sahající od kostela po dvůr. Naproti tomu v údolních částech bořetického katastru, v polní trati Zajezeří, byly rovněž nedávno nalezeny pozůstatky osídlení ještě staršího, z mladší doby kamenné, a to z údobí tzv. kultury s lineární keramikou, dříve nazývanou keramikou volutovou (přibližně kolem 4500 př. Kr.) Byla to zřejmě osada prvotních zemědělců, rybářů a lovců. Nedaleko odtud, blízko pozdější budovy Vinopy se asi v roce 1936 našel neolitický pěstní klín, patrně z téže doby.

Nesmíme se ovšem domnívat, že osídlení katastru naší obce se udrželo v nepřerušené souvislosti (kontinuitě) po celá tisíciletí, až do doby historické, že zmíněné osady, ať už ta neolitická z doby před 6500 lety, nebo ta eneolitická, z doby před 4000 lety, na sebe časově navazovaly anebo snad dokonce přežívaly až toho památného roku 1222. Opak je pravdou. Třebaže byly chráněny okrouhlým dřevohlinitým valem a příkopem, neodolaly nepřátelským útokům a většinou po několika desetiletích nebo staletích zanikaly vypálením a zpusťšením. Úrodná půda, příznivé klima, dostatek vody i slunečního záření lákaly však do našeho kraje vždy nové generace zemědělců a pak i vinařů, kteří zde našli svůj vytoužený domov. Přes všechny katastrofy, ničení a pustošení, při nichž zanikaly blízké vesnice Trutmanice nebo Kloboučky, se nicméně naše Bořetice uchovaly až po nynější nové tisíciletí.

PhDr. Antonín Grůza

Jak se v Bořeticích skautovalo

Půvabná povídka Stani Pazderky z dubnového čísla tohoto ročníku Bořetických listů, s názvem Vlčata, mě probírala ze stále častější letargie a já si uvědomil, že jsem byl tehdy vlastně od samého začátku při tom. Bez jakýchkoliv písemných dokumentů (které tu v Ostravě nemám), jen tak z paměti, se na těchto stránkách pokusím tedy jeho vyprávění doplnit a zároveň nastínit, jak a kdy se vlastně Junák-Skaut v naší rodné obci objevil.

Předně musím dnešní čtenáře upozornit, že Staňa Pazderka (skautským jménem Simmo) píše o vlčatech, což byla věkově nejmladší kategorie členů této mládežnické organizace. Do smečky vlčat se přijímali chlapci ve věku od šesti do 11 let, kteří ke skautské košili (v barvě khaki) nosili kolem krku žluté šátky. V 11 letech mohli postoupit do družiny junáků (nosili hnědé šátky), kde se mohli naplno vyžívat až do 16 let. Členové ještě starší byli organizováni v družinách roverů (16 až 21 let) a pro dospělé věku pokročilejšího se používal jen původní anglický název – old scouts, „oldskauti“. A tu se hodí připomenout, že skauting byl už v roce 1907 založen v Anglii a jeho původcem byl generál Robert Baden-Powell a spoluautorem kanadský malíř a zálesák Ernest Thompson-Seton. (Od nich právě pochází název; anglické slovo scout znamená zvěd, polní hlídka či stopař. Aby se od vojenského průzkumníka odlišil skaut chlapeckého věku, používali termín boy scout.) Skauti celé Evropy, ba velké části světa se scházeli pravidelně (vždy asi po pěti letech) na mezinárodních táborech zvaných jamboree. Vzpomínám, že to poslední před 2. světovou válkou bylo uspořádáno v Maďarsku, u Budapešti, a první poválečné v roce 1947 ve Francii, poblíž Paříže. Na jamboree si vybrané oddíly skautů z různých států stavěly své vlastní stanové tábory, v nichž předváděly ukázky své obvyklé činnosti a připravily i velký táborový oheň s programem i pro zahraniční bratry.

Český Junák – Skaut se zrodil rovněž před první světovou válkou, roku 1912 (letos je sté výročí!), a jeho prvním vůdcem byl profesor Antonín B. Svojsík. On a jeho přátelé použili pro českou organizaci skautů název Junák, s odkazem na hrdinné bojovníky proti Turkům, známé z jihoslovanské historie. Rozvoj skautingu v ČSR byl velmi rychlý. Přitahoval hlavně městskou dospívající mládež, apeloval na její smysl pro romantiku a kladný vztah k přírodě, sportem a hrou ji vedl k čestnosti, pravdomluvnosti a dobročinnosti, podporoval u ní turistiku a zálibu v táboření, učil ji praktickým „zálesáckým“ dovednostem a podobně. Junák byl však za nacistické okupace v roce 1940 zakázán. Za svou účast v odboji mnozí jeho členové zaplatili ovšem vězením nebo i životem.

Historie bořetického Junáka začala až po skončení druhé světové války. Už v roce 1945 odešel dosavadní farář P. František Drábek do Mikulova a na jeho místo nastoupil jako administrátor bořetické farnosti mladý kněz, původem z Dolních Bojanovic u Hodonína – p. Josef Dvořáček. Měl rád sport, kopanou i odbíjenou a navíc byl horlivým stoupencem skautingu. V naší obci byly tehdy po okupačním zákazu obnoveny oba tradiční tělovýchovné spolky, Orel a Sokol, ale o Junáku neměl nikdo ani potuchy. Shodou okolností jsem první informace a konkrétnější představy o něm tenkrát získal právě já, a to z předválečných skautských časopisů a příruček, které mi ochotně zapůjčil Jirka Berger z Kobylí, můj spolužák na hodonínském gymnáziu, syn tamního učitele a skautského vůdce, tragicky zemřelého při osvobození jejich obce. Není divu, že jsem byl mezi prvními kluky, kteří se páteru Dvořáčkovi do Junáka hlásili. Mladý kněz nám hned na první schůzce, asi v září 1945 (snad v první klubovně v opuštěném domku u Kabátů, kteří odešli do pohraničí) vyložil, že utvoříme tzv. homogenní oddíl katolických junáků, jehož vedoucím bude tehdy asi dvacetiletý fotbalista Vašek Lůbal, zatímco on

sám bude jen duchovním vedoucím našeho oddílu. Je však pravda, že se zúčastňoval nejenom našich schůzek v klubovně, ale také některých našich výletů a táboráků, kde se ukázal jako výborný vypravěč, veselý společník a náš skromný starší bratr.

Přesnou historii bořetického Junáka zde nemohu popsat. Už proto, že všechny potřebné dokumenty, o které bych mohl svou slábnoucí paměť opřít, jsem viděl naposled někdy před 60 lety. Byla to zejména kronika, kterou jsem dlouho sám psal i doplňoval ilustrativními kresbami. Byly to mé zápisníky, například Zápisník rádce, později Zápisník vedoucího, podle toho, jak jsem během let postupoval ve skautské „kariéře“. Po mém odchodu z rodné dědiny do Brna (na podzim roku 1950) zůstala v naší chalupě č.p. 135 Za humny i malá skautská knihovnička s příručkami o táboření, junáckých hrách, stopování a podobně, od Mirko Vosátka, Rudolfa Plajnera nebo i Jaroslava Foglara, ze kterých jsem čerpal nezbytné poučení. Asi od začátku roku 1946 jsem vedl první družinu bořetického oddílu, družinu Jestřábů. Tam jsem získal i své skautské jméno Jestřáb. Nepochybuje o tom, že jsme se inspirovali Hochy od Bobří řeky nebo také další Foglarovou knížkou – Devadesátka pokračuje. Hltavě jsem tehdy přečetl i Svojsíkovy Základy junáctví, Wolkerův Táborový deník či Kiplingovu Knihu džungle, odkud jsem čerpal podněty k programu družinových schůzek, výletů, táborů a k činnosti svěřené družiny vůbec, také ovšem skautské přezdívkou pro ostatní bratry junáky.

Z odstupu mnoha let se podivuji, kolik krásných vzpomínek v nás to poválečné skautování zanechalo, třebaže netrvalo déle než necelých pět let. Pro zajímavost připomínám, že náš bořetický oddíl Junáka podléhal organizačně, alespoň zpočátku, junáckému středisku v Židlochovicích, kam náleželo už 11 jiných oddílů, a proto dostal označení – 12. oddíl Junáka v Bořeticích. Takto zněly i nášivky na rameni našich skautských košil.

Pamatuji, jak se tehdy, ještě o rok později, divili například bratři junáci v Brně, kolikže to máme v naší vesnici junáckých oddílů. Vše se napravilo asi o dva roky později, při reorganizaci: naše středisko bylo pak ve Velkých Pavlovicích a my dostali označení 1. oddíl. Ten se už skládal ze dvou či třech junáckých družin a jedné smečky vlčat. Každá z těch skupin měla své jméno a také malou vlajku tvaru ležícího gotického okénka. My, Jestřábi, jsme měli bílou vlaječku s modrým lemlem, uprostřed které byla našita modrá typická silueta letícího jestřába. Nepamatuji si už přesně, kdy došlo i k tomu, že jsme si pořídili i velkou oddílovou zelenou a žlutou obdélnou vlajku s vyšíváním junáckým znakem, stylizovanou lilii (která měla na štítku uprostřed hlavu psa, připomínku tradice Chodů, ochránců českých zemských hranic), upevněnou na ozdobné žerdi s chromovaným kováním. S tou vlajkou se vycházelo jen při slavnostních příležitostech a při církevních průvodech, o Vzkříšení, Božím Těle a podobně. Mezitím bývala umístěna při první lavici vpravo v bořetickém farním kostele. Byla to přece vlajka katolických junáků.

Pravidelné schůzky jednotlivých družin v naší klubovně, která byla zřízena později už ve volných místnostech bývalého Weinsteinova obchodu se zbožím smíšeným (naproti transformátoru, u Luže), představovaly hlavní osu programu činnosti, stejně jako obvyklé, jen vhodným počasím podmíněné, výpravy do přírody, tedy do lesů na severozápadním okraji bořetického katastru. Výpravy zpočátku jednodenní, v roce 1946 už i vícedenní, se staly. Na těchto výpravách se junáci, byť ještě v kategorii tzv. nováčků, učili poznávat přírodu jinak než je u běžných venkovských kluků obvyklé, zároveň však si osvojovali různé praktické dovednosti, jako rozdělávání ohně a přípravu jídla pro sebe i celou družinu (vaření v kotlíku) nebo stavění stanů, což byly jednoduché jehlany z vojenské cely nebo turistická áčka bez podlažek, takže nebylo jednoduché zabezpečit si v nich rov-

né, suché a teplé místo k přenocování. Někdy si skautíci ještě po večeri uchystali táborák (táborový oheň), kolem kterého seděli pak v kruhu pod hvězdnou oblohou a bavili se vyprávěním, zpěvem nebo hrou. Po večerce se zbytky ohně uhasily a potom následovala tajuplná noc, během níž se střídaly po hodinách určené hlídky, zatímco ostatní spali po celodenním shonu spánkem spravedlivých. (Až na vedoucího, který ležel přímo u vchodu do stanu, aby ho vystrašená hlídka mohla v případě potřeby rychle najít a probudit!)

V roce 1947 připravil p. Vítězslav Pazderka (tehdy tuším ještě bohoslovec) se svým spolužákem p. Antonínem Štelcem pro bořetické junáky opravdový stanový tábor v lesích u Račic na Vyškovsku. Na rozlehlém lesním palouku u horského potůčku nás tehdy v létě čekal vzorně do kruhu postavený tábor stanů s dřevěnými podsadami, ohraničený kulatinovou ohradou, se vstupní bránou, s vlajkovým stožárem uprostřed, s otevřenou kuchyní, spízkou a jídelnou u potoka, s latrínou opodál. Klasický typ skautského tábora! Prožili jsme v něm celé dva týdny, naplněné neustálou činností, výpravami do okolí, k račickému zámku, do Jedovnic a do Moravského krasu, hrami denními i nočními. Družiny se střídaly v nákupu potravin, donášce mléka z nejbližšího statku, dopisů a balíčků z pošty v Lulči i ve vaření snídaní, obědů a večerí. Počasí nám přálo, ale nakonec nás trochu vystrašily zprávy o tlupách banderovců, které tehdy údajně přecházely přes naši republiku na západ. Ne, nikoho jsme ani nezahlédli, třebaže jsme hlavně při nočních hlídkách bedlivě sledovali každý nápadnější stín.

Druhý letní tábor se konal v létě památného roku 1948. I na jeho uspořádání měl velkou zásluhu pater Vítězslav, který tou dobou působil v Louce u Znojma, a vyjednal nám pobyt v opuštěné patrové ubytovně u mlýna na břehu Dyje pod Novým Hrádkem, romantickou zříceninou středověkého hradu v katastru obce Lukov u Citonic. Středem dyjského říčního

koryta, přímo pod našimi okny, vedla linie státní hranice československo-rakouské. Nedaleko toho mlýna stál ještě tehdy, po únorovém komunistickém puči, podstatný zbytek dřevěného mostu, po kterém přecházely občas Rakušané z Hardeggu a okolí, kteří dostali chuť na české pivo. Správce toho bývalého mlýna jim je obstaral, asi znojemské, a oni tam volně na ně docházeli, dokud nespada na hranici železná opona. Ten tábor jsem vedl už já sám, coby sedmnáctiletý zástupce vedoucího bořetického oddílu. Nebezpečí plynoucí z blízkosti státní hranice jsem si ve své mladické nerozvážnosti nepřipouštěl. Klidně jsem zařadil do programu například noční hru, při které jsme se pohybovali v temnotě lesa pod hradní zříceninou, bez jediného hlasitého slova i bez svitu baterek, aniž bych vzal v úvahu, že nějakou desítku metrů jižněji leží už jiná, tehdy „nepřátelská“ země. Podnikali jsme tam odtud i denní výpravy, například pěšky na vranovskou přehradu a na zámek, odkud jsme se nestačili za denního světla vrátit, a proto jsme museli přenocovat v jakési ubytovně ve Vranově. Vyrázili jsme nazpět až druhý den ráno, ovšem ve dvojstupu a se zpěvem skautských písní – k našemu „táboru“.

Těch vzpomínek se vynořuje stále víc, zážitků z doby skautování je najednou tolik, že by to vydalo na celou knížku. Ovšem, jak jsem shora naznačil, hned po „vítězném únoru“ žádné zvláštní změny nenastaly. Založil jsem i onu smečku vlčat (ale nebyl jsem jejich náčelníkem, jak vzpomínal Staňa – ten titul příslušel tehdy dr. Rudolfu Plajnerovi, který byl náčelníkem celého Junáka), vedl ji a podílel se už na vedení celého bořetického oddílu. V roce 1949 jsme, kromě běžných družinových a smečkových schůzek pořádali jen dvoudenní nebo delší výpravy, pěšky nebo na bicyklech, se stany – do Lednice, do Znojma apod. Ještě na jaře jsem se osobně zúčastnil týdenního přípravného kurzu pro vedoucí letních táborů v Rajnochovicích v Hostýnských vrších. Zkušenosti tam získané jsem však už nepoužil.

Přesto jsem se o prázdninách 1949 podílel na realizaci několikadenního kurzu pro rádce junáckých družin, a to v rámci pavlovického střediska. Úspěšně proběhl, většinou v učebnách tamní měšťanské školy.

Mezitím se ovšem nad celým československým Junákem stahovaly hrozné mraky. Dnes víme, že již koncem dubna 1949 se v Praze (na pokyn ÚV KSČ) konala tzv. Slučovací konference mládežnických organizací. Všechny, i Junák, byly tam nuceny, aby se sdružily v jednotném ČSM nebo v Pionýrské organizaci ČSM. Na venkově, ani v Bořeticích, skauti tomu velký význam nepřikládali. Vzpomínám, jak jsme se v našich družinách smáli, že bychom měli jako pionýři v bílých košilích s červenými šátky hrát naše lesní hry, stopovat nebo třeba dělat zkoušku O tři orlí péra. Byly

tu však ještě mnohem závažnější bariéry, duchovní či ideové. Stačilo podívat se na skautské desatero, Junák je pravdomluvný... atd. a uvědomit si, že jsme oddílem katolických skautů. Visel nad námi Damoklův meč nuceného sjednocení, a to za cenu opuštění nebo zdeformování všech skautských zásad, ba přímo principů skautingu, přesto však bořetický Junák fungoval ještě do jara roku 1950. Koncem května jsem na hodonínském gymnáziu maturoval, a proto jsem pár týdnů předtím své aktivity v Junáku kvůli studijní přípravě přerušil. Nikdy později jsem se k nim už nevrátil. Začátkem června tohoto roku, při 1. sjezdu „obrozeného“ ČSM v Praze, byl totiž Junák v celé naší republice zrušen.

Staňova učitelka na základní škole měla však kousek pravdy, když mu v roce 1950 tvrdila, že junáci ani vlča-

ta už nebudou dál existovat, protože je nemá kdo vést. Že starší kluci odešli studovat do Brna a nemají již čas na vedení vlčat. Asi se styděla malému školákovi přiznat, že skutečná příčina zániku Junáka v naší obci je jinde: že tehdejší politický režim zakázal celou tu organizaci, kterou ti, co v jejích řadách prožili aspoň malou část svého dětství, nadevše milovali.

Ještě malé vysvětlení. Junácká organizace byla v našem státě opět povolena až v roce 1968, v době tzv. Pražského jara. V roce 1970, při nástupu normalizace, byla však znovu zrušena. V té době nebyl v Bořeticích nikdo, kdo by se obnovy oddílu ujal. K pokusu o znovuzrození mohlo tedy dojít až po listopadu 1989, v republice opět svobodné, čili téměř o 40 let později...

*PhDr. Antonín Grůza,
skautským jménem Jestřáb*

Období grilování

Opět tu máme období, kdy se prodlužují dny a teplé počasí láká k vyndání grilů, nebo děláni táboráků.

Zvláště v posledních letech se stalo hitem grilování nejen na zahradách rodinných domů, ale i na balkonech bytů. Přestože tento způsob přípravy jídla je velmi populární, doporučuji dbát zvýšené opatrnosti, gril používat dle pokynů výrobce, aby nedošlo ke zbytečnému požáru nebo zranění obsluhy.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. i) zákona 133/1985 Sb. o PO ve znění pozdějších předpisů, je fyzická osoba povinna dodržovat podmínky nebo návody vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností. Dle tohoto ustanovení je možné používat výrobky pouze v souladu s jejich návody a za podmínek stanovených výrobcem, čímž se míní nejen podmínky nebo návody pro jejich obsluhu a údržbu, ale i umístění.

Než vůbec začnete grilovat, vyberte si k tomuto účelu především vhodné místo, a to tak, aby odletující jiskry nezapálily např. suchou trávu. Dále je třeba mít nachystáno dostatek vody nebo písku, kdyby se oheň vymkl kontrole.

Gril dobře umístíme, aby nedošlo k jeho převrácení nebo vypadnutí grilovacího roštu a následně ke zranění přítomných osob, případně dětí. Převrácením grilu může dojít k zapálení suché trávy nebo nachystaného paliva v okolí grilu a malý vítr může oheň rozšířit do okolí.

Po celou dobu grilování je potřeba dodržovat základní bezpečnostní pravidla a především oheň hlídat, aby se nevymkl kontrole.

Co říká zákon o požární ochraně k zakládání ohnišť a grilování?

Obecná prevenční povinnost na úseku požární ochrany vyplývá všem subjektům, tedy i fyzickým osobám z ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 133/1985 Sb. o PO ve znění pozdějších předpisů, a je vyjádřena takto:

„Každý je povinen počínat si tak, aby nezavdal příčinu ke vzniku požáru, neohrozil život osob, zvířat a škody na majetku.“

Zvýšené opatrnosti je třeba dbát i při používání plynových spotřebičů – grilů. Přenosný propanbutanový gril neumísťujeme do blízkosti hořlavých látek a dbáme pokynů pro manipulaci s tlakovou lahví PB.

Posezení u táboráku

Posezení u otevřeného ohniště v přírodě má také svá pravidla:

- zvolte vhodné místo pro ohniště v dostatečné vzdálenosti od hořlavých věcí
- ohniště bezpečně oddělte od okolního prostředí (obložení kameny, zeminy)
- k zapálení ohně nepoužívejte hořlavé látky (benzín, líh)
- oheň nesmíte ponechat bez dozoru
- zakládání ohně v lesích či přírodě je v období sucha zakázáno (půda v jehličnatých lesích je z hlediska vzniku požáru riziková, jehličí může prohořet až do značné hloubky a potom se nekontrolovaně šíří)
- nedbale uhašené ohniště může způsobit později požár

Hasiči musejí každý rok dohašovat ohniště, která byla ponechána svému osudu.

Nebe plné letadel

...bylo skutečně nad letištěm Kraví hora tuto sobotu. Nebyla to sice letadla, ve kterých by bylo možno létat, ale byly to modely letadel až s třímetrovým rozpětím křídel. Uskutečnila se zde mezinárodní soutěž modelů větroňů poháněných elektromotorem a radiem řízených v kategorii F5J timekeeper. Této soutěže se zúčastnilo 34 soutěžících z ČR, SR a Rakouska. Byl to první ročník soutěže o Jihomoravský pohár. Organizátorem této akce byl modelářský klub Hustopeče ve spolupráci s modelářským klubem Dubnica nad Váhom. V ČR se dosud taková soutěž ještě neuskutečnila. Příjemné prostředí na okraji areálu sklepů bylo příznivě přijato soutěžícími i jejich doprovodem.

V jednom soutěžním kole startovalo vždy 7–8 modelů společně. Start se provádí z ruky pomocníka a se zapnutým motorem. Motor pracuje jen 30 vteřin a pak se musí dálkově vypnout. V tomto čase musí model dosáhnout výšky do 200 m a pak klouzavým letem se musí udržet ve vzduchu 10 minut. Při

dosažení nebo překročení výšky (je zaznamenávána v letadle a po skončení letu je předávána rozhodčím) dostává pilot trestné body. Model musí na konci těch 10 minut přistát ve vymezeném prostoru. Piloti dálkovým ovládním navádí model do směru, ve kterém očekávají stoupavé proudy. V sobotu to bylo nad vinohrady v Kraví hoře a nad kukuřicí v sousedství s letištěm. Problémy naopak dělal meruňkový sad ZD Němčičky. Neobešlo se to však bez havárií a rozbití drahých modelů. Jeden se rozbil o drátěnku vinice na Kraví hoře, jeden skončil na meruňce a dva v kukuřici.

Počasí v sobotu přálo soutěžím. Celý den svítilo slunce a váł slabý vítr, který však pomáhal modelům udržet se vymezenou dobu ve vzduchu. Teprve závěr a vyhlásování vítězů bylo narušeno bouří. V tomto prvním ročníku se stal vítězem Bohuslav Majerčík z modelářského klubu Žilina, na druhém místě se umístil Juraj Adámek z modelářského klubu Nitra a třetí byl Lubomír Vaňura z LV týmu Hranice.

Václav Petrášek

INTERNET

tel.: 739 054 060
www.mpclick.cz

MPclick
internet provider

SLEVA 3% pro zákazníky firmy MPclick na pobočkách Hustopeče a Židlochovice. Sleva se týká sortimentu mobilních tel., výpočetní techniky a příslušenství.

5M za **375,-**

a 10M za **432,-**

- cena 12-ti měsíčního předplatného
- aktivace 1,- Kč se smlouvou na 12 měsíců

AKCE!

PRO NOVÉ UŽIVATELE

- 1 měsíční tarif
- bezdrátový router

ZDARMA

Stotřicet let bořetické školy

Dva výroky hovoří o genialitě, předvídavosti a moudrosti zakladatele našeho státu, bez něhož by nebylo českých škol, a možná bychom dnes již ani nemluvili česky.

„Vzdělání není pouhým nashromážděním jednotlivých vědomostí, jako není těstem mouka, voda, sůl, kvasnice, dohromady naházené.“

„Pamatujte si, že dokud budeme generálům platit víc než učitelům, nebude ve světě mír.“

T. G. Masaryk.

Po nahlédnutí do bořetické školní kroniky jsem pochopila, jak pravdivá jsou slova našeho velkého státníka. Jsou odrazem vlastní zkušenosti, coby vysokoškolského profesora, a můžeme je generalizovat bez ohledu, o který stupeň vzdělání a o jakou školu se jedná.

Už první zmínky v kronice psané němčinou pocházející z druhé poloviny 19. století dokazují, jaké úsilí museli předcházející pedagogové této školy vyvinout, aby mohli zprostředkovat bořetickým dětem alespoň základní vědomosti. Nehodlám se podrobně zabývat historií školy, jenom bych ráda připomněla nejdůležitější mezníky jejího vývoje a všimnout si priorit tří úseků doby končící deseti poválečnými roky, z nichž vycházela tehdejší výchovná činnost pedagogů.

Za laskavého staříckého mocnáře (jak býval německy psaným kronikářem školy císař František Josef I nazýván) bylo hlavním úkolem školy vést dítky k úctě a poslušnosti k monarchii. Příliš vzdělaná česká mládež nebyla vítána. Většina dětí ukončila základní školní docházku ve čtvrté třídě, kdy odešla ze školy s propouštěcím vysvědčením, a jen ty bohatší měly možnost pokračovat v měšťanské škole. Aby se chudé děti vůbec mohly naučit číst a psát, byly jim pomoci charitativních sbírek poskytovány učebnice. Ve dvoutrídě škole se čtyřmi ročníky bývalo průměrně 160 žáků. Klád se důraz na povinnou náboženskou výchovu, slavily se především církevní svátky a významné dny

císařské rodiny, především narozeniny samotného císaře.

Učitelské povolání bylo v tehdejší době opravdovým posláním. Pokud nebyl učitel jinak hmotně zabezpečen, stěží by ze svého platu uživil rodinu. Podle zápisu ve školní kronice představovalo takzvané služné nadučitele částku necelých 450 zlatých, proto si většinou přivydělával varhancičením a běžně obstarával i práci dnešního školníka. Polepšil si až v době, kdy byla v obci postavena (stará) škola, v níž mu byl poskytnut tzv. naturální byt. Jestliže bydlel v místě, což byl určitý záměr, mohl si zároveň ponechávat i část výnosu z tehdejších tří měřic polností a ze školní zahrady. Jeho podržený podučitel, jak tehdy nazývali učitele bez funkce, byl honorován sotva polovinou platu a pokud mu obecní rada, anebo nějaký místní bohatý sedlák nepřispěl nějakou korunou a jiný příjem neměl, třel bídu s nouzí. Z toho důvodu se učitelé v místě často střídali a výuka byla suplována nekvalifikovanými osobami.

V letech 1901–1910 převzal vedení bořetické školy osvícený pedagog, tehdejší nadučitel, Jindřich Halm. V konzervativním Rakousku-Uhersku opomíjením Čechy dokázal svým vlivem prosadit trojtřídní školu a za jeho působení zaznamenala výuka mnohé progresivní změny k lepšímu. Uvědomoval si, že stručné učebnice k čtenářským dovednostem ani k všeobecné vzdělanosti žáků nestačí. Sbíral zkušenosti u zahraničních škol, poté realizoval v domácím prostředí dobrovolné sbírky, využil i knižních darů, pomocí nichž nashromáždil kolem 30 vhodných knih, a položil tak základ školní žákovské knihovny. Dařilo se mu kladně působit na mecenáše, jejichž finanční příspěvky používal k obohacení kabinetu o obrazy pro názorné vyučování. Rozhodnutí jistě pokrokové, neboť v tehdejších podmínkách školy byla investice do školních pomůcek i na velkých školách opomíjena.

Nelze přehlédnout, že spolu se svojí ženou, která byla později na škole ustanovena industriální učitelkou, položili

základy k účelné a systematické pracovní výchově žáků.

Škola se tehdy potýkala s velkou úmrtností dětí. Příčinou bylo TBC, záškrt, černý kašel, zánět mozkových blan, ale i dnes banální dětské neštovice, a především břišní tyf. V obci nebylo dostatek nezávadné vody, využívalo se vody dešťové, z nevědomosti bývaly v hospodářství hloubeny studny na nevhodném místě, kam mnohdy prosakovaly fekálie. A jak lze číst v kronice, k onemocnění dětí neblaze přispělo i koupání v místním znečištěném potoce a v některých rodinách byla podceňovaná osobní hygiena.

První republiku uvítali učitelé s velkou euforií i nadějami, avšak jejich očekávání se příliš nenaplnila. Poválečná doba se v samém začátku nově vzniklé Československé republiky potýkala s vydrancovaným hospodářstvím, což se fatálně odráželo i ve školství. Nedostatek potravin si vyžádal přísná přidělová opatření. Roku 1916 byla dokonce ustanovena tzv. chlebová komise, v níž zasedali i zástupci školy. Občanům byly vydávány tzv. chlebenky pro přiděl obilí podle obtížnosti práce. Pro lehce pracující stanoveny na 300 g obilí, pro těžce pracující 500 g obilí na den. Škola opět pořádala dobrovolné sbírky pro sociálně slabé žáky, a to nejen na učebnice. Staré učebnice obsahem nevyhovovaly, nové se zpočátku nevydávaly, ani později na nové nebylo. Nejen Halm, avšak i jeho následovníci ve vedení školy, v rámci svých možností neustali v pořádání charitativních opatření pro snesitelnější život nejchudších svěřenců. Ze zbylých prostředků pro ně také systematicky rozšiřovali žákovskou knihovnu.

Nejtíživějším obdobím bořetické školy prošel dlouholetý správce školy a později oficiálně jmenovaný řídící učitel, František Skuček (vedl školu v letech 1911–1925). Potýkal se s poválečným nedostatkem nejen v materiální sféře školy, ale současně zápolil se školní docházkou žáků. Počet žáků se pohyboval od 180 do 190 po celé jeho funkční období. Nedostatek dolehl především na ty nejchudší, proto řada

místních dětí nechodila pravidelně do školy. Většinou pomáhaly rodičům zajistit obživu prací na kousku vlastního pozemku, nebo činností u sedláků a často neměly do školních lavic ani odpovídající oblečení. Ve svém posledním služebním období stačil F. Skuček ještě prosadit pro Bořetice pátý ročník a dočkal se úplné pětileté obecné školy.

V dalších pěti letech, kdy se hospodářské poměry ve státě zvolna stabilizovaly, jeho následovník, řídicí učitel Julius Reiter (vedl školu v 1926–1939) svým neúnavným úsilím ustál nepříznivý dopad nedávné doby a postupně školu posunul materiálně i zkvalitněním výuky o krok dopředu. Průměrný počet žáků čítal 190, po celé jeho funkční období. Za jeho vedení byla postavena druhá, tzv. nová škola, kterou slavnostně otevřeli 31. 8. 1930, za účasti vedoucích činitelů obce, zemské školní rady a za přítomnosti většiny místních občanů.

Z další jeho činnosti stojí za pozornost rozšíření žákovské knihovny o knihovnu učitelů a ustanovení rodičovského sdružení. Také navázal na úspěšné začátky pracovní výchovy svých předchůdců, využil školní pozemky k pěstování zeleniny a z prodaných přebytků doplnil částku věnovanou školní radou na instalaci školního rozhlasu.

V roce 1934 byla optimálně vybavena školní kuchyně, proto na Reiterovu žádost místní školní rada svolila, aby z částí výpěstků vařily žákyně v dívčích ručních pracích polévku, pro stravování především nejchudších žáků. Později dokonce rada rozhodla dvakrát v týdnu dotovat chudobným podvyživeným dětem maso.

Reiter, kromě jiného, vystihl také význam vinné révy v kraji a požádal místního občana Josefa Frolicha, který ve vyčleněných hodinách pracovní výuky učil žáky a současně s nimi také učitele pěstovat a šlechtit vinnou révu.

Koncem roku 1939 byl podle kronikářského zápisu řídicí učitel Julius Reiter přeložen na obecnou školu v sousední Vrbici.

Válečný a poválečný nedostatek se

neblaze podepsal na zdravotním stavu žáků a v důsledku velmi závažných onemocnění ve všech ročnících průběžně rostla odůvodněná absence. Objevila se křivice, TBC, spála, zánět mozkových blan, černý kašel, opět řádil břišní tyf a záškrť, kterému několik dětí podlehl.

Druhá světová válka opět pozastavila příznivý vývoj bořetické školy. Nutno představit, že původní kronika byla zapečetěna a určena ke zničení, patrně tatáž znovuobjevena ve státním mikulovském archivu. Poslední zápis původní kroniky z r. 1939 pochází z pera místní učitelky Marie Topolánkové, později provdané Šimberové.

Cituji: „Protectorátní kronika se ztratila s většinou školního inventáře a byla po osvobození zpětně dopisována. Důležitá data válečných školních roků byla vyhledávána v konferenčních protokolech, pokud se tyto po frontě našly.“

Ačkoli jsou v protectorátní kronice zaznamenávány různé, státní mocí nařízené a sledované akce, v převážné většině se uskutečnily pouze na papíře. Jednalo se většinou o nařízené slavnosti oslavující říši, Hitlera, jeho počáteční frontové úspěchy aj. Pouze dohledaná statistická data odpovídají v kronice skutečnosti.

V roce 1939, po Reiterově přeložení na obecnou školu ve Vrbici, se Marie Topolánková ucházela o vedení školy, leč nebylo vítané pověřovat vedoucím místem ženu. Přesto, než proběhla po Hitlerově vpádu rozsáhlá reorganizace všech škol, byla učitelka Topolánková ve školním roce 1939–1940 pověřena prozatímní správou školy.

Václav Šanda (vedl školu v 1940–1950) předtím působil jako řídicí učitel na obecné škole v Přibicích a spolu s dalšími rošádami na okolních školách byl z úřední moci přeložen, a k 31. 8. 1941 oficiálně jmenován řídicím učitelem na obecné škole v Bořeticích. Rodilý Brňák, který považoval Přibice za odrazový můstek na cestě zpět do Brna, kde před vojenskou službou začínal jako učitelský „elév“, nebyl zpočátku přeložením na odlehlou školu příliš potěšen. Předcházející řídicí učitel v posledních letech ve školním bytě nebydlel a do nehostinného skladiště odložených věcí, navíc bez sociálního zařízení, nehodlal přivést manželku s maličkým dítětem. Ubytoval rodinu nejdříve v žákovské školní kuchyni v prvním poschodí budovy a školní radě dal na vědomí, že dívčí práce se budou vyučovat teprve v tom případě, bude-li v bytě provedena náležitá adaptace. Tato pohružka, pod tlakem rodičů, donutila obecní úřad jednat a byt byl do příštího školního roku jakž takž přizpůsoben bydlení.

Výuka na všech školách protectorátu Böhmen und Mähren, probíhala v souladu s nařízeným a veřejně vyvěšeným heslem, znějícím: „Pracujeme pro vítězství Velkoněmecké říše.“

Dovolím si malé extempore. Řídicí Šanda pod tento nápis zavěsil heslo: „Lež má krátké nohy,“ jež viselo na čelní stěně chodby po celou dobu protectorátu až do osvobození. Záměrnou alegorii pochopil až ve třiačtyřicátém zemský školní inspektor dr. Čičatka. Ukázal na heslo očima a s pokrčeným čelem pokýval hlavou. Žádná represe nepřišla, což dokládá, že mezi učiteli se kolaborace s okupanty vyskytovala pouze výjimečně.

V duchu uvedeného říšského hesla se, žel, také nesla školní výuka. Prvorepublikové učebnice byly vyřazeny a skončily ve sběru surovin pro říši. Nové, protectorátní, s přetvořenými dějinami ve prospěch Velkoněmecké říše, byly do škol expedovány až po třiačtyřicátém roce a staly se pouze formální pomůckou, většinou zabírající místo ve školních regálech.

Vzdělání českých dětí nebylo v zájmu říše, čímž se okupanti netajili. V průběhu války, z celkového počtu šesti učitelů byli tři totálně nasazeni, pracovali jako továrňští dělníci. Do škol byla omezena dodávka uhlí, které bylo přednostně dodáváno do továren. Prodlužovaly se zimní prázdniny a průběžně od jara do zimy se žáci střídali v práci pro říši na státním statku. Podstatnou část vyučovacích hodin vyplňovaly nařízené, tzv. německé pracovní kroužky, v nichž se muselo při práci povinně hovořit německy. Řídicí Šanda

vědomě nařízení ignoroval a vymýšlel pro žáky spolu s učiteli jinou, zábavnou a především poučnou činnost. Dne 14. 4. 1945 před polednem rozsáhlý nálet ruského letectva přerušil vyučování a tím dnem bylo ve školním roce 1944–1945 ukončeno vyučování.

Vyučování v obnovené Československé republice začalo pro nedostatek topiva až příští rok v květnu a za plného provozu současně probíhala rozsáhlá oprava staré školy zasažené leteckým náletem. Ve třech učebnách, tzn. v jedné učebně schopné provozu ve staré škole a ve dvou učebnách nové školy, se 186 žáků učilo často i střídavým odpoledním vyučováním. Hustopečský region se potýkal s nedostatkem kvalifikovaných učitelů. Schopní učitelé odcházeli anebo byli jmenováni do funkce šéfů na jiné školy, což potkalo i bořetickou školu. Ve třech spojených třídách pětitřídní obecné školy vyučovali pouze tři učitelé, a to manželé Šimberovi a učitel Šebesta. Řídící učitel Šanda, jako nadporučík letectva v záloze, byl v tomtéž roce, co

by záložní důstojník, povolán do vojenské služby. Správcem školy byl na půl roku jmenován učitel Bedřich Šimbera.

V kronice není záznam o tom, že by některý žák přišel při náletech o život. Zdravotní stav dětí válečných ročníků byl přes to, čím všim si prošly, kupodivu uspokojivý. Později pak nízkou nemocností kladně ovlivnily zavedené zdravotní prohlídky, které v poválečných letech prováděl u bořetických žáků MUDr. Zapletal z Velkých Pavlovic. Preventivně odeslal žáky na rentgenologické vyšetření TBC a tři z nich byli odesláni do léčebny v Jevíčku. Absenci způsobil pouze hromadný výskyt planých neštovic a spalniček, kvůli nimž byly opakovaně uzavírány některé třídy. Žádné z dětí nebylo zdravotně vážněji ohroženo.

Stará škola byla opravena a znovu slavnostně otevřena v září roku 1948.

Řídící učitel Václav Šanda byl ve školním roce 1950–1951 na vlastní žádost přeložen na národní školu v Pouzdřanech. V Brně těžce onemocněla jeho matka, k níž měl z obce

položené u hlavní trati mnohem blíže, než z Bořetic. Bořetickou školu převzal školním rokem 1951–1952 Bedřich Šimbera, který školu vedl do roku 1954, kdy byl přeložen do Boleradic.

Odchodem řídicího učitele Václava Šandy, jehož vedoucí funkce se na přelomu roku 1948 změnila v oslovení na ředitele, skončilo poválečné období a se změnou státní moci zároveň také snaha o obnovení masarykovské demokracie.

Padesátá léta změnila úlohu vzdělávání v politicko výchovnou instituci pod striktním dohledem ÚV KSČ. Z toho důvodu také bořetická školní kronika změnila svou tvář a vymezila nově sledované kapitoly, jejichž stěžejním úkolem bylo zaznamenávat především plnění ideové výchovy. Nastalo dlouhé období totalitní moci postihující plné tři generace, které tvoří další rozsáhlou kapitolu bořetické školy. Zpracování a rozbor tohoto období ve školní kronice vyžaduje samostatný oddíl, což nebylo cílem tohoto pojednání.

H. Mondeková

biTech.cz

!!! KRBOVÁ KAMNA ZA AKČNÍ CENY!!!

biTech.cz

Skladem více jak 500 kusů a 40 modelů!! Provozovna a vzorkovna Holasice, Brněnská 289 , 664 61 . Tel: 547 242 312 otevřeno: PO-PÁ 8.00 - 16.00 hodin

WWW.BITECH.CZ

Nečekejte, až se zima zeptá.....

VI. buchtobraní

Nedělní odpoledne 13. 5. 2012 opět bylo v našem kulturním domě veselo a živo. Tuto neděli již tradičně zvou všechny děti rodiče a především maminky na oslavu jejich svátku a těší se, jakou radost jim udělají svým vystoupením – scénkou, tancem – zkrátka vším, co si především od srdce

přichystaly pro své nejbližší.

Při takové příležitosti se vždy připojí hospodyňky a členky kulturní komise, které výstavkou a ochutnávkou moučníků a buchet lákají všechny přítomné. Letos již pošesté si mohli všichni opět vychutnat výborné dezerty všech našich již stálých pekařů a pekařek, ale

i těch, kteří se zúčastnili poprvé.

Atmosféra při chutnání byla jedinečná a největším vyznamenáním pro nás všechny, kteří jsme přispěli, bylo, že se po dobrotách jenom zaprášilo.

Děkujeme všem pekařům i pekařkám, osladili nám příjemné odpoledne a těšíme se na příští setkání.

Hasičská sobota

V sobotu 14. července jsem si nečekaně zasportoval. Ne, že by mi to nějak uškodilo, ale v posledních několika letech se v požárním útoku věnuji spíše rozhodcovské činnosti. Pozvání na hasičskou soutěž do naší družební slovenské obce Radošovce a následně účast na vždy skvělé noční soutěži v Brumovicích však nešly odmítnout. Do Radošovců jel reprezentovat tým „mladších“ hasičů, naproti tomu soutěž v Brumovicích je tradičně spíše parketou našich „starších“ pánů Gumídků. O to více jsem byl překvapen mou účastí na obou kláních, i když nutno dodat, že v obou případech nebylo moje zapojení otázkou posílení týmu, ale spíše z nouze ctností, protože by se jinak nedalo dohromady kompletní soutěžní družstvo. Přece jen už zvládám lépe soutěžní teorii v uniformě rozhodčího, než praxi v dresu, o to větší jsem měl trénu.

Do slovenských Radošovců jsme vyjeli časně zrána, nevěděli jsme zcela jistě, co taková dlouhá zahraniční cesta udělá s naší „máňou“ (pro odborníky: AVIA DA 12). Ta ale nakonec trasu zvládla bravurně a na svůj provozní věk až nečekaně rychle, takže jsme do cíle přijeli asi dvě a půl hodiny před začátkem soutěže, dokonce jsme na hřišti byli dřív než místní dobrovolný hasičský sbor. Naštěstí nás domorodí hasiči přijali více než vlídně a díky několika douškům místní pálenky a nedalekému výčepu jsme se ve zdraví dočkali začátku soutěže. K našemu překvapení se ovšem pravidla zdejší soutěže od naší Břeclavské hasičské ligy dosti podstatně lišila, největším překvapením pro nás byl zákaz použití sportovních (zúžených) hadic, které se v našich končinách používají naprosto běžně. My jsme samozřejmě jiné neměli a náš start se neúprosně blížil. Hrozilo, že budeme diskvalifikováni a skončíme, aniž bychom „smočili“. V této vypjaté chvíli nás zachránili kolegové ze Svatobořic-Mistřína, kteří mají s hasiči z Radošovců družbu, a zapůjčili nám kompletní set hadic, včetně proudnic. Tím pádem zase hrozilo, že s cizím nádobíčkem nebude náš výkon optimální, bude-li vůbec nějaký. Ale řekli jsme si, že když už jsme protrpěli tu cestu a ty dvě hodiny v hospodě, tak by bylo škola, kdybychom to vzdali, a směle jsme se postavili na start odhodláni reprezentovat naši obec a sbor až do úplného konce. Příprava k startovní čáře, pozor, start. Vyběhli jsme k základně. Beru do ruky koš, cvakl hned napoprvé, nádhera, to se často nestává. Vrhám se do nádrže a poté sleduji, jak ostatní utíkají a roztahují hadice. Nasátí bez problémů, spoje hadic drží, voda jede, proudy stříkají, terče padají. Sami nemůžeme uvěřit tomu,

že jsme to bez tréninku zvládli a dokonce v čase, který nám v polovině soutěže zajišťoval krásné třetí místo. Opodál nás stál jeden postarší zasloužilý slovenský hasič a zachroptěl: „Sportová, čo? To sa to behá...“. Tím měl na mysli naši sportovně upravenou motorovou stříkačku, která v našich končinách patří spíše mezi slabší průměr, ale v tamějších podmínkách se mohl její potenciál naplno projevit. Bohužel třetí místo jsme v pokračující soutěži záhy ztratili a nakonec jsme skončili na poměrně hezkém 9. místě z 15. Hlavně jsme ale byli spokojeni s naším výkonem, neboť bez tréninku a s cizím náčiním to asi ani lépe nešlo. Celkově dobrý pocit.

Sotva jsme přijeli domů, čekala mě druhá šichta na noční soutěži v Brumovicích a zároveň premiéra v družstvu Gumídků. Ti už se nadšeně rozcvičovali v našem hostinci u Linhů a netrpělivě očekávali, až doplním jejich dreamteam a společně provětráme naše zbrusu nové dresy, které na našich statných tělech teprve získávají jedinečné aerodynamické vlastnosti. Soutěže staré gardy nebývají tak vypjaté jako standardní soutěže, neboť většinou se sjedou pouze tři týmy, a tak místo „na bedně“ je jisté. Tentokrát ale byla konkurence drtivá, do soutěže staré gardy se přihlásilo pět týmů, takže jsme se museli koncentrovat na špičkový výkon. Po prvních pokusech jsme drželi třetí místo, ale chtěli jsme víc. Ve druhém kole jsme náš výkon zlepšili, ale bohužel na čas výborně připravených Hrošíků z Kobylí jsme nedosáhli. I tak bylo druhé místo velmi krásným zakončením celého dne a pohár (v mé sportovní kariéře první – a asi i poslední) se i v noční tmě krásně lesknul.

Ing. Jiří Michna, starosta SDH Bořetice

Turnaj v tenise ve čtyřhře o putovní pohár „Šternberk 2012“

Po kvalitně odehraném letním turnaji ve dvouhře, pořádal tenisový klub další turnaj. Ve spolupráci s tenisovým klubem ze Šternberku, tentokrát ve čtyřhře. Tento klub je již zavedený a s dlouhou tradicí. V rámci dobré přespolní spolupráce, kterou zajistil přes svého bývalého spolužáka Josef Macháč, jsme chtěli vyzkoušet zase něco nového. O jejich hře šla velmi dobrá pověst a na nás bylo netrhnout si velkou ostudu. Domácí klub vybral čtyři dvojice, ze Šternberku přijeli také čtyři dvojice a turnaj mohl začít. Hrál se v sobotu 21. 7. 2012, počasí vyšlo jako na objednávku. Bylo zataženo, bez větru, ideální počasí na tenis. Turnaj se hrál ve dvou skupinách, po dvou dvojicích z každého klubu. Na hostech ze Šternberku bylo vidět, že tenis nehrají pouze jednou za 14 dnů, tak jako někteří z domácích. Do čtvrtfinále postoupili tři dvojice hostů a jedna domácí, a to Petr Zemánek a Zdeněk Tomek, Tato dvojice v přímém souboji o postup porazila favorizovanou dvojici Milan Herúfek, David Cvingrál 7 : 6. Ale jak se později ukázalo, i prohrát se musí umět v pravý čas, aby se mohlo následně zase zvítězit. Ve finálové A skupině již domácí hráči nestačili na soupeře a po statečném boji skončili na čtvrtém místě. Zvítězila hostující dvojice Stránský, Šembera a odvezla si putovní pohár, který jim předal předseda tenisového klubu Petr Macháč. Ve finálové B skupině již zmiňovaná dvojice Herúfek-Cvingrál nedala soupeřům šanci a za vítězství si také odnesla putovní pohár.

I tento turnaj se vydařil a myslím, že jsme společně s tenisovým klubem ze Šternberka založili pěknou tradici. Na příští turnaj, který bude 24. 11. v hale ve Šternberku, se musíme všichni lépe připravit, abychom alespoň trochu napravili reputaci a dovezli minimálně putovní pohár pro vítěze finálové skupiny A.

Milan Herúfek

NABÍDKA SLUŽEB - VODO TOPO PLYN

montáže voda-topení-plyn,
provádění venkovní kanalizace, vodovodů a plynovodů, drenážní systémy

PRODEJNA

VŠE PRO VODU, TOPENÍ A PLYN VČETNĚ NÁŘADÍ NAJDETE V NAŠÍ PRODEJNĚ

NABÍDKA SLUŽEB - ZEMNÍ PRÁCE

Mercedes AXOR 1833

* 10 tun, třístranný sklápěč

Man kontejner

* 2 ks, 5 tun

Mecalac 12 MXT

* kolový, 10 tun, otočný
* Objem lopat: 40, 70
* Čelní lopata 220cm, svaňová 180cm
* paletizační víčle

Minirypadlo

HITACHI ZAXIS 27U2

* pásový bagr, 3 tuny * svaňovka 120 cm
* lžice 60 cm, 30 cm * hydraulické kladivo

Hitachi EX8 -2B

* šířka 72-90 cm, výška 140 cm
* svaňovka 95 cm, lžice 30 cm, radička 90 cm,
* 800 kg

Wacker vibrační válec

* váha 1,5 tuny * šířka 80 cm
* možnost hutnění výkopů, vjezdů, parkovacích ploch

více informací na www.stambacher.cz

Stambacher s.r.o.
Za Dvorem 5
691 06 Velké Pavlovice

Tel.: +420 519 428 518
Mobil: +420 777 794 440
+420 777 888 856
E-mail: josef@stambacher.cz
borovicka@stambacher.cz

Za Bohumilem Petráskem

1927–2012

Před uzávěrkou tohoto čísla BL nás zastihla smutná zpráva, že zemřel po dlouhé a těžké nemoci Bohumil Petrásek, kterému zaměstnanci MNV a později obecního úřadu říkali s láskou „vševěd“, neboť dokázal zodpovědět každou otázku týkající se obce a občanů. Byl proto také dlouholetým kronikářem.

Narodil se 17. 4. 1927 manželům Janu a Viktorii Petráskovým z č.p. 46. Do základní školy chodil v Bořeticích a do „měšťanky“ do V.Pavlovic. Obchodní akademii vystudoval v Hodoníně. První „umístěnku“ po studiích dostal do Fatry Napajedla, odkud vozil pro celou obec krásné malované míče a zvířátka z gumy. Poté si našel místo ekonoma ve Vinopě, JZD Bořetice a VaK Břeclav, odkud odešel do důchodu. Ani pak nepřestal pracovat pro obec. Na MNV řešil úkoly, kterými jej pověřovalo vedení obce. Pracoval v tehdejší Svazarmu a zasloužil se o výstavbu objektu pro zájmovou činnost jeho členů. Byl dlouholetým členem Zahrádkářů a nesměl chybět u žádné výstavy vín a dalších aktivit. V roce 1990 se stává kronikářem, účastní se vzdělávacích programů Okresního archivu v Mikulově pro kronikáře a jím vedená kronika byla dávana za vzor. Dlouhodobě sledoval počasí v obci a pro Bořetické listy psal články a hodnocení počasí. Rád pátral v historii obce v kronikách, matrikách a archivních materiálech, které pak zapisoval po vzoru Jakuba Petráska na závěr každého roku do kroniky. Spolu se svým bratrem a za pomoci historika prof. Klaina (který materiály z historie obce vyhledával v Moravském zemském archivu v Brně již prvorepublikovému starostovi Jakubu Petráskovi) pracoval na rodokmenu Petrásků. S jejich pomocí se dostal při pátrání po předcích až do roku 1620. Získané údaje se mu však již nepodařilo zpracovat do přehledné grafické podoby.

Spolu s manželkou Marií si postavili v Bořeticích dům, vychovali dceru a syna a co je pro rodokmen Petrásků zajímavé, dočkal se toho, že jeho vnuk jej ještě před smrtí obdaroval pravnukem v přímé linii Petrásků. Po smrti manželky prožil ještě dlouhých 14 let s paní Libou Fridrichovou.

Bohumil Petrásek zemřel po dlouhé a těžké nemoci 26. 7. 2012.

Čest jeho památce.

jízdní kola

1992-2012 **20let jedeme spolu**

náhradní díly a doplňky, funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX

ke každému zakoupenému jízdnímu kolu dárek v nabídce 100 kusů jízdních kol

prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1000,-Kč

záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola, provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota: 8.00 - 11.00
Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz velo@zaf.cz

Fotogalerie

Pohádkový den

Pátáci předávají žezlo

Flétnové odpoledne

Zápis do MŠ

SDH na závodech – Radošovice

Hasiči na závodech v Brumovicích

Fotogalerie

Mezinárodní letecký den modelů větroňů

Pracovníci obce vymalovali obřadní síň

Naše sportovkyně Eliška Škrancová

Tenisový turnaj s TK Šternberk

Vítězné turnaje ze Šternberka

Finalisté Letního turnaje mistrů

Fotogalerie

Vítání občánek – Tomáš Jelínek

Vítání občánek – Ondřej Hempl

Vítání občánek – Natálie Lexová

Vítání občánek – František Babáček

Myslivci vysazují

*Nález bomby z 2. světové války
při rekonstrukci průtahu obcí*

Fotogalerie

Plocha pro setkávání – parkoviště pod Kraví horou

Nová cyklostezka v trati Tálky

Nový asfaltový povrch na cestě do Hliníků

Výstavba průtahu

Výstavba průtahu

Bořetické listy č. 2/2012

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Marie Hamalová, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS.
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav